

Izgradnja škole u Božjakovini.

Položen kamen temeljac

Preko stoliju sudionika predstavnika Skupštine općine i organa uprave, mjesnih zajednica društveno-političkih organizacija općine, SIZ-ova, radnih i drugih organizacija, škola, izvođača radova, projektnih organizacija i drugih – okupilo se 17. rujna na prostoru izgradnje nove škole u Božjakovini. Bla je to svecanost, skromna i jednostavna, polaganja kamena temelja predstojice izgradnje, čime je zapravo obilježen početak radova tog za Dugo Selo u ovom trenutku izuzetno važnog objekta, ciju izgradnju, putem samodoprinosu, financiraju naši građani. O značenju i potrebi izgradnje tog objekta, o izgledu buduće škole, o teškoćama zbog nedostatka sredstava te o tome kako će se škola zbog toga morati graditi u nekoliko faza – govorio je predsjednik SO Rudolf Galovec. On je pozvao sve načoće da se u okviru poslova koje obavljaju začože za tu izgradnju.

Sam kamen temeljac položila je Jasenka Vejić, nastavnica OŠ Ruvica i predsjedavajuća Skupštine SIZ-a odgoja i osnovnog obrazovanja naše općine.

Pred prisutnima bila je izložena i maketa buduće škole.

Prema odluci Izvršnog vijeća Sabora SRH izgradnja dugoselske škole je uvrštena među 11 neprivrednih objekata koji su ove godine

dobili posebnu dozvolu za izgradnju. Bez te dozvole ne bi se moglo ni zapoceti s radovima.

Na temelju odluke Skupštine SIZ-a odgoja i osnovnog obrazovanja potpisani je ugovor o izgradnji s GRO „Vladimir Goran“. Vrijednost ugovorenih radova je točno 134 milijuna dinara. Točno je naime prikupljeno putem samodoprinosu do kraja kolovoza. Sredstva samodoprinosu su u ovom trenutku jedini izvor finansiranja. Na temelju ukupno prikupljenih sredstava iz samodoprinosu do kraja godine se planira izvršiti radova u vrijednosti od 250 milijuna dinara. Ogledno je jedno: do sada prikupljena sredstva putem samodoprinosu i ona koja će se tijekom slijedeće godine prikupiti neće biti dovoljna za tu izgradnju. Prema sadašnjim cijenama ukupna vrijednost te izgradnje je 1.987 milijuna dinara.

Sredstva za izgradnju zaštićena su i od Saveza SIZ-ova odgoja i osnovnog obrazovanja SRH. Obecano je i najavljenje da će slijedeće godine Savez dodijeliti svojih 300 milijuna za tu izgradnju. No odluka o tome tek se treba donijeti, i to kada bude tih novaca na živo racun Saveza.

Raspolaživim sredstvima ugovoren je obavljanje slijedećih radova: grubo planiranje, zemljani radovi i izgradnja temelja.

Polaganje kamena temelja

Veliki broj sudionika obilježavanja početka izgradnje škole u Božjakovini (koji je nujnog receno bio znatno veći od očekivanoga) te zastupljenost gotovo svih organizacija i organa naše DPZ vjerujemo da je obznanje jedno u sebi jednostavno i cijelovito opredjeljenje: u njoj izgradnji treba ustrajati dosljedno i uporno, bez uzmaka, nalazeći načina za osiguravanje sredstava za kontinuirani tok izgradnje.

saznanja kojim će se sredstvima pokrili razlike između onoga što će biti ubrano putem samodoprinosu i konačne cijene koštanja škole – u njoj izgradnji treba ustrajati dosljedno i uporno, bez uzmaka, nalazeći načina za osiguravanje sredstava za kontinuirani tok izgradnje.

Održava se

Skupština općine 25. rujna 1987.

Izmjene GUP-a

Nakon ljetnog zasjeda delegati Skupštine općine sastaju se 25. rujna na svoju prvu jesensku sjednicu. Sjednica će započeti izborom dva nova člana Izvršnog vijeća SO, i to među četiri predložena kandidata. Zatim će biti donešena odluka kojom se utvrđuje da će društveni pravobranilac samoupravljanja naše općine obavljati te poslove i za općinu Želina, kao i odluka o prihvatanju posebnog SAS-a koji regulira i finansiranje obavljanja tih poslova. Predviđeno je i donošenje posebne odluke o stručnoj službi SO i Izvršnog vijeća SO.

U dnevnom redu sjednice najavljeno je i donošenje Odluke o izradi izmjena i dopuna GUP-a. Dugog Sela, Kopčevca, Kozinčića, Pušova i dijela Lukarića za razdoblje do kraja ovog stoljeća.

Odluku o izdvajaju MZ Ivana Reka iz sastava naše općine treba donjeti Sabor SRH, no svoje mišljenje o tome definirati će i delegati SO te ga poslati Saboru.

Vjeće udruženog rada će na svojoj samostalnoj sjednici raspraviti poslovane privrede u prvom polugodištu ove godine. A društveno-političko vijeće će na svojoj samostalnoj sjednici raspraviti i usvojiti izmjene i dopune SAS-a o osnovama za stjecanje i raspodjelu dohotka radnih zajednica i drugim pitanjima osiguranja rada. RZ Općinskih organa uprave, OSUP-a i Općinskog suda.

Valja napomenuti da delegacije imaju mogućnost uputiti na sjednicu i zamjenika izabranog delegata, točnije: promjenjivog delegata.

Općinska konferencija SSRNH
1. listopada 1987.

O poljoprivredi

Delegati Općinske konferencije SSRNH okupiti će se 1. listopada na svoju godišnju, izbornu i tematsku konferenciju. Biti će to sjednica ocjenjivanja do-sadašnjih aktivnosti, te uopće sadašnjeg stanja i stupnja organiziranosti te organizacije, s posebnim naglaskom na utvrđivanju narednih zadataka i aktivnosti. Izvještaj o jednogodišnjem radu podnijeti će u ime Predsjedništva OK SSRNH Jovanka Jagić, predsjednica OK. Svojim glasanjem delegati će izabrati, među tri predložena kandidata, novog predsjednika OK, koji će tu svoju funkciju obavljati volonterski. Biti će izabran i tajnik OK SSRNH koji će profesionalno obavljati tu funkciju. Njihov mandat će trajati dve godine, s mogućnošću ponovnog izbora. Konferencija će također iz svojih redova, između dva predložena izabrati jednog člana u Predsjedništву.

Ako je suditi po raspravi na posljednjoj sjednici Predsjedništva OK na samoj će konferenciji biti doista riječi o radu sekcija i odbora, čija je aktivnost, ukupno uvezvi, ocijenjena kao nezadovoljavajuća.

U drugom dijelu sjednice delegati će razmotriti mogućnosti razvoja poljoprivrede na području općine. Biti će to poseban tematski dio konferencije. Svoje priloge u tom smislu podnijeti će svi subjekti na području općine koji se bave poljoprivrednom proizvodnjom. Radi se o uistini aktualnoj temi naše DPZ. Osnovno je pitanje da li će dugoselska privreda nakon provedene komasacije, iskoristiti povoljnosti za organiziranje intenzivne i suvremene poljoprivredne proizvodnje, ili će se poljoprivredna proizvodnja nadalje koprcati u sadašnjim neefikasnim organizacionim okvirima.

Nedjelja, 4. listopada u 11 sati

Komemorativna svečanost u Obedišću

I ove godine okupit ćemo se na Svečanoj komemoraciji žrtvama fašističkog terora u pitomim selima Obedišću i Leprovici i na taj način odati počast nevinim žrtvama tih naselja. Da se podsjetimo.

Dana 7. listopada 1944. godine grupa od oko 100 ustaških zločinaca upala je u Obedišće, a zatim u Leprovicu i izvršila jedan od najtežih zločina nad nedužnim stanovništvom u sjeverozapadnoj Hrvatskoj.

Njemačkom okupatoru i domaćim kvislinzima u to vrijeme bilo je jasno da su rat izgubili, pa su svoju nemoc pred jedinicama Narodnooslobodilačke vojske Jugoslavije prikrivali teškim zločinima koje su vršili nad golorukim stanovništvom u svim krajevima naše zemlje.

Da bi zastrašili narod ovoga kraja, koji je masovno sudjelovao i pomagao narodnooslobodilačku borbu, odredili su izvršiti masovni pokolj u mjestima Obedišću i Leprovici. Nisu željeli shvatiti da su njihovi zločini zbljazvali naše ljudi i narode, i još snažnije ih povezivali s narodnooslobodilačkom borbom, pa tako i stanovnike Obedišća i Leprovice.

Tog tragicnog 7. listopada 1944. godine ustaški zločinci ostavili su iza sebe u Obedišću i Leprovici krvavi trag koji i danas nakon 42 godine sveže podsjeća na nevine žrtve.

U Obedišću je ubijeno 14 stanovnika, popaljeno 5 kuća i 12 gospodarskih zgrada. U Leprovici su ubijena 32 stanovnika, popaljene 4 kuće i 14 gospodarskih zgrada.

Među ubijenim stanovnicima bili su i Bolt Plavić, star 6 mjeseci, Marica Cesar, stara 4 godine, Barica Prosnec, stara 12 godina i Stjepan Pužek, star 15 godina.

Svake godine na dan ovog zločina održavaju se u Obedišću i Leprovici komemoracije u znak sjećanja na pale žrtve.

Ove godine biti će održana komemorativna svečanost 4. listopada (nedjelja) u OBEDIŠĆU, povodom 43. godišnjice ove tragedije. Komemorativna svečanost počinje u 11.00 sati, a prigodni kulturno-umjetnički program izvesti će učenici Osnovne škole „Stjepan Bobinec Sumski“. Dugo Selo.

T. G.

Stop - novim terećnjima privrede

Predsjedništvo i Općinski komitet SKH o poslovanju privrede u prvom polugodištu 1987. g.

Na osnovu materijala Službe društvenog knjigovodstva o poslovanju privrede općine tokom prvog polugodišta i uvodnog izlaganja Mladen Gregurica, predsjednika IV SO, općinski organi SKH Dugo Selo ocjenili su stanje u kojem se nalazimo s obzirom na ostvarene rezultate u privredovanju. Izražavajući zabrinutost zbog konstantno prisutne nelikvidnosti organizacija udrženog rada, OK SKH nije mogao privlati ostvarene rezultate kao zadovoljavajuće, unatoč toga što su pozitivni izuzme li se pokriveni gubitak OOUR-a Ugostiteljstvo RO "Buducnost". Međutim, pad proizvodnje u nekim OOUR-ima (posebice u OOUR-u Kemijska proizvodnja RO "Gorica"), nepovoljne tendencije u robnoj razmjeni s inozemstvom, smanjenje realnih osobnih dohodatak za 45% u odnosu na isto razdoblje prethodne godine, ukazuje na to da bi privreda općine u slijedećem razdoblju mogla iskazati još nepovoljnije rezultate.

Središnji dio rasprave upucavao je na problem preopterecenosti privre-

de, odnosno na izdvajanje za društvene djelatnosti, koja treba ponovo analizirati, te na osnovu toga svesti na što je moguću nižu stopu izdvajanja, kako bi se udrženi rad rastavio. U tom su smislu ovi organi preko izvršnog vijeća i inspekcijskih službi potakli takvu analizu izdvajanja sredstava iz dohotka OOUR-a u budžet općine, te pronađenje načina za njihovo smanjenje, u skladu sa zakonskom regulativom.

Također je inicirano da Koordinacioni odbor za SIZ-ove pri Općinskom vijeću SS kontinuirano prati ostvarivanje prihoda u SIZ-ovima, kako se ne bi stvarali viškovi, a udrženi rad još više opterećivao. Dio rasprave organa SKH bio je usmjeren i na razvojne programe organizacija udrženog rada, s naglaskom da se podrže aktivnosti na ostvarenju postojećih, te da se potakne izdavanje programa razvoja kod privrednih subjekata koji ih nemaju, primjerice RO "Buducnost" i Tvornica namještaja i didaktike.

Nada Kežić

Pripreme za izbore

Osnovne organizacije SK, Predsjedništvo i Općinski komitet SKH, odnosno cijelokupno članstvo SK u općini upoznato je sa svim zadacima na pripremi i provođenju izbora u osnovnim organizacijama SK, konferencijama i aktivima SK. Sekretari OOSK i predsjednici konferencija dobili su pored sveobuhvatnog instruktivnog materijala, detaljna uputstva i kriterije o tome kako provesti ocjenjivanje sekretara i sekretarijata, kako izraditi ocjene za članove SK, kako pripremiti programe rada za naredno razdoblje i izvještaje o proteklom radu, na koji način i u okviru kojih kriterija predlagati i isticati kandidate za novo rukovodstvo OOSK, te kako pripremiti i organizirati izborne sastanke. Aktivisti Općinskog komiteta koji će u tome pomagati sekretarima i osnovnim organizacijama također su upoznati sa svim zadacima koji će se provoditi u okviru predizborne i izborne faze.

Predsjedništvo OK SKH Dugo Selo započelo je ove aktivnosti priprema ocjena o dvogodišnjem radu osnovnih organizacija, koje će nakon utvrđenog prijedloga biti dostavljene OOSK na raspravu. Pored toga općinski će organi redovno pratiti predizborne sastanke osnovnih organizacija koji su vec u toku, te o svim aktivnostima izvještavati Međupravničku konferenciju i CK SKH.

N. K.

Svečanošću u kasarni "Zagrebački partizanski odred" obilježen je Dan jedinice i 45-ja godišnjica osnivanja Pete kordunaške NOU brigade

U obrani tekovina NOR-a

Komandant jedinice Milan Stevanović uručio je najzaslужnijima prigodna priznanja

Pripadnici kasarne "Zagrebački partizanski odred" Dugo Selo obilježili su 45. obljetnicu formiranja 5. KORDUNAŠKE NARODNO-SLOBODILSKU UDARNU BRIGADE HRVATSKE i Dan jedinice. Uz prisustvo boraca 5. Kordunaške NOU brigade te mnogobrojnih učesnika - predstavnika DPO i DPZ općine Dugo Selo, Sesvete, Želina, Vrhovca i Ivančićevog Grada (koja je bila pokrovitelj svečanosti), prisustvovala je i delegacija DPO i DPZ općine Vojnić kao domicilna općina 5. Kordunaške NOU brigade.

5. KORDUNAŠKA NARODNO-SLOBODILSKA UDARNA BRIGADA HRVATSKE formirana je 16. rujna 1942. godine u selu Petrova Poljana, dvadesetak kilometara od Vojnića. Na dan formiranja brigada je brojala 799 boraca i 12. Kordunaškog partizanskog odreda. Za komandanta brigade postavljen je BOGDAN OREŠČANIN, a za političkog komesara MILOŠ ŠUMONJA. Borci su uglavnom bili naoružani lovačkim puškama, kordunaškim kuburama, pištoljima i tek ponekom vojnikom puškom. Međutim, mnogi u prvi mah nisu imali ni ovakvog oružja, nego su bili naoružani vijama, sjekirama i motkama. Naoružani voljom i željom za slobodom, napadaju iz zasjede neprijateljske patrole i tako se, otinajući oružje od neprijatelja, naoružavaju.

U vrijeme od 16. rujna 1942. godine, kada je brigada formirana, pa do 7. svibnja 1945. godine, kada su prestale borbe, brigada je prokrstarila Liku, Kordun, Čazinsku Krajinu, Baniju, Pokuplje, Žumberak, Bijelu krajinu u Sloveniji, Gorski Kotar i Istru. Za dve godine, sedam mjeseci i 22 dana prevalela je put od oko 5.700 kilometara. U tom ratnom periodu i u tom prostoru brigada je vodila skoro svakodnevno borbe i postigla izvanredne uspjehe, nanoseći neprijatelju ogromne gubitke. U toku NOR-a brigada je šest puta pojavljivana, a za postignute borbenе uspjehe u takmičenju koje je organizirano u okviru 8. Kordunaške NOU divizije u 1944. godini, brigada je tri puta uzastopno osvajala prelaznu zastavicu i tako je 12. siječnja 1945. godine dobiti u trajno vlasništvo.

Nakon rata 5. Kordunaška NOU brigada je Učenjem Vrhovnog komandanta odlikovana "Ordenom bratstva i jedinstva sa zlatnim vijencem", "Ordenom partizanske zvijezde sa zlatnim vijencem", "Ordenom zasluga za narod sa zlatnim vijencem". Sedam njenih istaknutih boraca i starješina proglašeno je za NARODNE HEROJE JUGOSLAVIJE.

Nadahnuto je govorio Mihajlo Vojnović, jedan od komandanata Pete kordunaške

a njih deset ratnih starješina unapredeno je učin generala JNA.

U godini kada se obilježava 50. obljetnica dolaska druge Tita na čelo KPJ, kao i značajnog jubileja - 45. obljetnice Dana jedinice i formiranja 5. Kordunaške NOU brigade, pripadnici jedinice MILANA STEVANOVIĆA ostvaruju značajne rezultate na jačanju moralno-političkog jedinstva i borbenog gotovosti jedinice. Svesni istine da svaka revolucija vrijedi onoliko koliko je sposobna da se stalno razvija i brani svoje tekovine, neprekidno razvijaju i neguju revolucionarne tradicije NOR-a i 5. Kordunaške NOU brigade čije tradicije nastavljaju.

Na svečanosti koja je održana 16. rujna u kasarni "Zagrebački partizanski odred" Dugo Selo, pripadnici jedinice čestitali su praznik i obratili se predstavnicima predstavljenih komandi. Predsjednik Skupštine općine Ivančićevog Grada kao pokrovitelj svečanosti i Predsjednik Skupštine općine Vojnić koja ima domicil nad 5. Kordunaškom NOU brigadom. Posebno je impresionirao govor MIHAJLA VOJNOVIĆA, generala u penziji i jednog od komandanata 5. brigade, koji je govorio o heroizmu i pozrtvovnosti boraca 5. brigade u NOR-u i pozvao vojnike i starješine da slijede takve i te primjere iz narodno-slobodilackog rata.

U sklopu svečanosti povodom Dana jedinice za službenim starješinama, vojnicima i građanskim licima na službi u JNA uručene su vrijedne nagrade i priznanja.

Povodom 45. obljetnice formiranja 5. Kordunaške NOU brigade i Dana jedinice, delegacija boraca 5. brigade, predstavnika Skupštine općine Vojnić i predstavnika kasarne iz Dugog Sela, položila je cvijeće na Titovom grobu 16. rujna u Beogradu.

Centralna svečanost 45. obljetnice formiranja 5. Kordunaške NOU brigade održala se i u Skupštini općine Vojnić 20. rujna, gdje će se održati narodni zbor na mjestu formiranja 5. brigade u Petrovoj Poljani. Očekuje se da će na narodnom zboru govoriti MILOŠ ŠUMONJA, prvi politički komesar brigade i jedan od njihovih narednih komandanata. Narodni heroj, član Savjeta federacije, inače danas General-pukovnik u mirovinu. Pored toga, 19. rujna će se u domu kulture u Vojniću održati i svečana akademija kojoj će prisustovati borci 5. brigade i građani općine Vojnić. U svečanoj akademiji sa svojim recitalom sudjelovat će i vojnici kasarne iz Dugog Sela, kao i omiljene Dugog Sela, koje već tradicionalno suraduju sa pripadnicima garnizona JNA Dugo Selo.

Milivoj Ciplic

Uoči izbora u omladinskoj organizaciji

Kako izabrati sposobne i aktivne?

Na osnovu Statuta Saveza socijalističke omladine Hrvatske, Republička konferencija SSOH je krajem prošle godine donijela STATUTARNU ODLUKU o provođenju izbornih aktivnosti u SSOH.

Izborne aktivnosti u organizaciji SSOH, u cilju usklađivanja vremena održavanje izbora u cijelokupnoj organizaciji, te na osnovu potreba proizaslih iz programske aktivnosti, provoditi će se u JESENSKOM RAZDOBLJU. U toku su redovne promjene predsjednika i sekretara, odnosno godišnje izvještajne konferencije u OOO SSOH, koje se trebaju održati u vremenu od 1. 9. do 15. 10. 1987. g. a Općinska godišnja izvještajna konferencija i redovna promjena rukovodstva u OK SSOH održat će se 30. listopada 1987. godine.

Na godišnjim izvještajnim konferencijama SSOH nužno je da ne analiziramo stanje nego da utvrdimo gdje smo stali, konkretne akcije iz vlastitog programa, da utvrdimo kako ćemo dalje provoditi započeti ili započeti nove aktivnosti, da u skladu s programom za slijedeće razdoblje odaberemo ljudi koji će ga moći provoditi dosljedno i efikasno. Nužno je da se pri održavanju takvih sjednica odmaknemo od prakse svećarskih sjednica i slavljene tonova, kao i prakse glijavljenja i predavanja stafetne palice, invernosti drugome. Olvorenje, kritički i ponajprije samokritičko moramo ocijeniti sebe i utvrditi kako moramo raditi dalje. Aktivnosti u pripremi i na samim godišnjim izvještajnim sjednicama neće imati svrhu ako samo preslikamo one iz prethodnih godina i ako ne utvrdimo aktivnost na razrješavanju konkretnih i svakodnevnih problema.

Vrijeme, svakodnevnička i naš program aktivnosti uvjetuje nam biranje mladih, sposobnih i stručnih kadriva, svješnih situacije u kojoj se nalazi organizacija i društvo, određene da u ovim teškim uvjetima ustraju na dogovorenim principima i zadacima.

Milan Kralj

Dugoselska delegacija posjetila bratsku općinu Mionica

Mionički koraci od sedam milja

Povodom 11. rujna Dana oslobodenja bratske općine Mionica, delegacija DPO i Skupštine općine Dugo Selo i ove godine održavala se poziv u boravila tri dana u bratskoj Mionici. Nepotrebno je spominjati da je to ponovo bio izuzetno sređan susret sada već starih prijatelja i poznatika. Svi oni koji su imali prilike boraviti u Mionici znaju da su ti međupravni kontakti već odavno izasli iz socijalističkih okvira - bratstvo s općinom iz druge republike - i pre rasli u jedno uistinu veliko prijateljstvo, kakvih u jednoj ovakvoj visoracionalnoj državi nikad nije previše.

Međutim, općine s kojim smo se prije desetak godina bratili uvelike se razlikuje od ove koju smo zatkorili prilikom posljednje posjeti. Mionica raste, izgraduje se i napreduje ogromnim koracima. Prisustvovali smo otvorenju nove moderne zdravstvene stanice, nedavno je otvorena nova zgrada SUP-a, isto će uskoro biti i novi zgradom sekretarijata ONO i DSZ-a, a u toku su radovi na izgradnji autobusnog kolodvora. Prošle godine otvorena hladnjaka, bilo je već zapazene poslovne uspjehe i zapazene izvozne rezultate. Iz neposrednih kontaktata sазnali smo da je naša hladnjaka PPK "Zagreb" jedan od njihovih najkorektnijih poslovnih partnera. Tu su iši i RO "Precizni" i SOUR "Krusik" itd.

Najdiamo se da ćemo mi sljedeće godine delegaciju iz Mionice ponosno pokazivati uči vec na novu, onda bar skolu blizu završetka nego u početku izgradnje. Ovo, naravno, nije bio poslednji ovogodišnji kontakt Mionice i Dugog Sela. Naši lovci postavili su ove jeseni u mioničkim lovistima a nešto kasnije u sindikalnim autobusima iz Mionice stize u Dugo Selo.

Martin Sarec

Poslovanje privrede u prvom polugodištu 1987. g.

Bez pozitivnih promjena

Elemenat	I - VI 1986	I - VII 1987	Indeks
	Iznos	Iznos	Pripr. općine
			Pripr. ZOZ-e
Ukupan prihod	8.614.453	16.648.581	193,2
Utrošena sredstva	6.394.545	11.979.711	187,3
Ostvareni dohodak	2.219.908	4.668.873	210,3
Ostvareni čist doh.	1.535.485	2.745.999	178,8
Sredst. akumulac.	317.504	591.528	186,3
Sr. za reprodukc.	613.464	1.149.177	187,3
Gub. iz tek. posl.	52.760	4.155	7,9
			157,1

Buduci da je zbog promjena u obračunskom sistemu usporedivo podataka znatno otežana, u granicama mogućnosti, izvršeno je prilagodjavanje podataka za osnovne ekonomske kategorije, za prvo polugodište 1986. godine.

Dinamika ukupnog prihoda kretala se uglavnom pod utjecajem rasta cijena, te izmjena u obračunskom sistemu, koji jednim dijelom utječe na smanjenje, a drugim na povećanje ukupnog prihoda.

Nenaplaćena realizacija iznosila je 30. lipnja 1987. godine 6942 milijuna dinara ili za 100% više nego u prvom polugodištu 1986. god.

Naplativost prihoda smanjena je od 98,1% na 96%.

Na razinu i dinamiku utrošenih sredstava znatan utjecaj imale su izmjene u sistemu obracuna, od kojih su neke utjecale na povećanje, a druge na smanjenje utrošenih sredstava. Najznačajnije povećanje utrošenih sredstava u 1987. godini uslijedilo je po osnovi revalorizacije vrijednosti utrošenih sirovina, materijala, sitnog inventara, rezervnih dijelova, autoguma, ambalaže, realiziranih proizvoda i usluga, prodanih zaliha materijala i otpadaka, revalorizacije obračunate amortizacije i dijela revalorizacije trajnih izvora poslovnih sredstava

koji nije nadoknaden iz viška revalorizacijskih prihoda.

Na smanjenje utrošenih sredstava utjecala je isključivo kamata iz troškova poslovanja, koji do stope rasta cijena industrijskih proizvoda predstavljaju revalorizacijski rashod, dok se dio iznad tog rasta nadoknade iz dohotka. Iz utrošenih sredstava isključene su i negativne tečajne razlike, koje u cijelosti revalorizacijske rashode.

Svođenjem podataka na bazno razdoblje, na usporedive veličine, utrošena sredstva su rasla po stopi od 108,5%, odnosno 21,2 indeksna poena brže od stope rasta promatrane na bazi izvornih podataka.

Prema podacima iz periodičnog obracuna za prvo polugodište 1987. godine s gubitkom je posloval OOUR - ugostiteljstvo - RO - Buducnost, u iznosu od 4,2 milijuna dinara. Ukupni gubitak odnosi se na isplacene akontacije osobnih dohotaka nepokrivene čistim dohotkom. Osnovni uzrok poslovanja s gubitkom u ovom OOUR-u su smanjenje fizičkog obujma usluga zbog pada kupovne moći stanovništva, visoki rast cijena ugostiteljskih usluga uzrokovani visokim rastom nabavnih cijena pica i namirnica, ograničeni i dotrajali kapaciteti bez mogućnosti investicijskog ulaganja, zbog

niske akumulacijske sposobnosti OOUR-a, neadekvatne kvalifikacijske strukture zaposlenih i dr.

Raspoređeni dohodak u razdoblju siječanj - lipanj 1987. godine iznosio je 4,2 milijarde dinara ili za 107,5% više nego u prvom polugodištu 1986. godine.

U raspoređivanju dohotka nastavljene su negativne tendencije koje su bile prisutne u raspoređivanju dohotka tokom cijele 1986. godine, a očituju se u povećanju dijela dohotka za sudionike izvan OOUR-a, odnosno smanjenom udjelu dohotka za OOUR-e. Na ovakvo kretanje utjecalo je povećanje udjela izdvajanja za opću i zajedničku potrošnju kojima je osnovica za obračun ostvareni dohodak, kao i izdvajanja iz dohotka za ostale namjene.

U raspodjeli čistog dohotka nastavljene su pozitivne tendencije iz prvog travnja 1987. g. Nairne, dio čistog dohotka raspoređen za osobne dohotke i zajedničku potrošnju rastao je po znatno umjerenoj stopi rasta (66,9%) od dijela čistog dohotka raspoređenog za akumulaciju (86,3%).

Za osobne dohotke isplaćeno je u masi 1,8 milijardi dinara ili za 94,8% više nego u prvom polugodištu 1986. godine.

Tako isplaćeni osobni dohotci po radniku imaju visoku nominalnu stopu rasta (97,5%), zbog brzog rasta troškova života (102,1%) oni su realno niži nego u

prvom polugodištu 1986. godine. Tendenčija smanjenja realnih osobnih dohoda bila je prisutna i po obračunu za siječanj - ožujak 1987. godine. Ovo ukazuje na kontinuirano smanjenje standarda zaposlenih.

Efikasnost korištenja poslovnih sredstava promatrana kroz stopu interne akumulativnosti povećana je za 7,7%, a kroz stopu reproduktivne sposobnosti privrede za 10,0%.

Struktura obrtnih sredstava značajnije je izmijenjena u odnosu na usporedno razdoblje. Smršeno je učeće novčanih sredstava i zaliha, a povećano učeće potraživanja od kupaca.

Struktura izvora poslovnih sredstava promatrana sa stanovišta vlasništva i ročnosti nešto je povoljnija nego na kraju prvog polugodišta 1986. g. Povećano je učeće vlastitih trajnih i dugoročnih izvora, a smanjeno učeće kratkoročnih izvora, kao nepovoljnijeg vidu financiranja reprodukcije.

Ubrzani rast cijena i problemi nabave repromaterijala vezani uz deviznu i dinarsku nelikvidnost reflektirali su se na usporavanje dinamike industrijske proizvodnje, ukupne privredne aktivnosti i smanjenje izvoza.

Pokazatelji o poslovanju privrede općine ukazuju na relativno teško stanje ukupne privrede.

Ivana Hrelja

NAKON ŽETVE

Dva i po puta veći otkup

Pri razmatranju rezultata ovogodišnje žetve svakako je najzanimljiviji podatak da je otkupljena količina pšenice iz privatnog sektora dva i po puta veća nego li prethodne godine. A to se dogodilo mimo očekivanja.

Od individualnog sektora lani je otkupljeno 368 tona, a ove godine 933 tona. Razlog tolikog otkupa svakako je i ovogodišnja cijena od 150 dinara po kilogramu pšenice sa 15% vlage, hektolitarskom tezinom 76 i 2% primjesa. Dugoselski Elektromlin otkupio je 732 tone od naših individualnih poljoprivrednika, a MNI - Mlinar - iz Križevaca 202 tone.

Za oko 200 hektara povećane su žetvene površine ove godine u odnosu na prošlu godinu, što predstavlja povećanje od 7,5%. Lani je pšenica ubirana (ukupno društveni i privatni posjedi) sa 2377 hektara, a ove godine sa 2336 ha.

RO - Božjakovina - imala je zasijano 1.030 hektara sa pšenicom. Na toj je površini proizvedeno 5.043 tone pšenice. Institut u Ruvicima imao je zasijano ukupno 704 hektara sa pšenicom. Na 445 hektara proizvedeno je 2.025 tona merkantilne i na 259 hektara 1.173 tone sjemenske pšenice. Sva merkantilna pšenica je i otkupljena.

Prosječan prinos pšenice na poljima drustvenog sektora bio je 4,7 tona po hektaru merkantilne pšenice te 5,4 tona po hektaru sjemenske. Prosječni prinos sa poljima individualnog sektora se procjenjuje na 3 tone po hektaru.

Ukupno uzevši ove godine možemo biti zadovoljni s uredom i u pogledu količina i kvalitete. Isto tako otkupnom cijenom nije poticnjena tržišna vrijednost kilograma pšenica pa je i otkup bio iznad očekivanog.

ga. Poželimo samo da se to ponovi i slijedeće godine.

Informaciju o žetvi razmatralo je i Izvršno vijeće SO, no nije je prihvatio, tražeći dopunu s podacima o ostvarenoj kao i planiranoj kooperaciji.

Objavljujemo i nekoliko podataka iz plana ovogodišnje jesenske sjetve.

RO - Božjakovina - spremna je zasijati 1.100 hektara sa ozimom pšenicom merkantilnom, na 500 hektara uljanu repicu, raz na 50 hektara, kao i sjemenske trave.

Institut za proizvodnju i oplemenjivanje bilja Ruvica spremna je na 368 hektara zasijati ozimu pšenicom merkantilnu, na 358 ozimu pšenicom sjemensku, na 410 hektara uljanu repicu merkantilnu i na 42 sjemensku, te na 81 hektar sjemenske trave.

Procjenjeno je da će individualni sektor zasijati 900 hektara sa ozimom pšenicom i 25 hektara sa uljanom repicom.

Kooperacija RO - Božjakovina

Otkup pšenice po 170 dinara

RJ Kooperacija RO - Božjakovina - završila je uspješno zetu i plasman ozimih kultura uljane repice i pšenice. Zbog loših uvjeta na tržistu plasman uljane repice bio je otežan, ali je ipak uz velike napore osigurana ugovorenja cijena od 291,50 din/kg. Borba za cijenu uljane repice od prvo ponudene 113 din/kg do ostvarene 291,50 din/kg trajala je gotovo dva mjeseca poslije same žetve. To je sigurno smanjilo interes za sjetu ove kulture u proizvodnoj godini 1987/88. Dok je 1988. god. zasijano 45 ha uljane repice, prema ugovorima sa 36 kooperanata ove jeseni zainteresirana su bila samo 4 kooperanta, pa je ugovoren i zasijano samo 10,5 ha. Na 45 ha požetih površina proizvedeno je 75.523 kg suhe uljane repice JUS kvalitete, koja je susjeda i uskladištena u Ivanic Gradu, a za Tvornicu ulja Zagreb. Prosječan prinos ostvaren kod kooperanata bio je 1.736 kg/ha, što je gotovo 1.000 kg manje od prosječnog prinosa sa državnim površinama. Ipak ocjenjujemo proizvodnju uljane repice u kooperaciji dobrom, jer je prosječna proizvodnja umanjena lošim prinosima na manjem broju parcela koje nisu bile pogodne za ovu proizvodnju, zbog visokih podzemnih voda ili su stradale u proljeće zbog zadržavanja vode na usjevima. Na prinos je također utjecala i pravovremena odnosno nepravovremena upotreba pesticida. Ovu ocjenu opravljavaju prinosi postignuti kod pojedinih kooperanata, a koji se kreću i do 3.500 kg/ha.

Proizvodnja pšenice organizirana je i ugovoren na 60 ha poljoprivrednih površina, kod 41 kooperanta. Sa ovih površina predno je u -Elektromlin-. Dugo Selj 167.644 kg pšenice, što čini prosječni prinos 76,523 kg/ha. Procjenjujući startje usjeva prije očekivani prosječni prinos trebao je biti veći, pa se pretpostavlja da je jedan dio ugovorenje proizvodnje zadržan kod kooperanata za vlastite potrebe. Za predane količine pšenice kooperanti su dobili isplaćeno 150 din/kg, a konačnim obračunom koji je u toku bit će isplaćeno za kg pšenice 170 dinara, tj. ista cijena koja je postignuta za pšenicu sa državnih površina.

Ovakom zajedničkom organiziranim proizvodnjom RJ Kooperacija želi iz godine u godinu obuhvatiti sve veće i veće površine od ukupno 900 ha poljoprivrednog zemljišta koje se nalazi u vlasništvu građana, jer samo organiziranim proizvodnjom za poznatog kupca i primjenom moderne tehnologije proizvodnje mogu se iskoristiti uvjeti stvoreni urednjem vodnog režima projektom -Crne polje- i ostvariti proizvodnja na privatnom sektoru koju je ovaj projekt predviđao.

Nadamo se da će vec ove jeseni RJ Kooperacija RO - Božjakovina - ugovoriti i zasijati površine veće od planiranih 100 ha pšenice.

Magdalena Gregurić

Uredila: Jasna Divan

NAGLASAK NA IZVOZU

NOVI ŠARM TRADICIJE

U povodu 60. godišnjice svog postojanja »GORICA« je odlučila uložiti dodatne napore da se sa svojom proizvodnjom potvrdila na sve konkurenčnijem domaćem i stranom tržištu. Usprkos pojavitivju novih tehnologija u toj oblasti, »GORICA« ne odustaje od proizvodnje emajliranog posuda u kojoj je stekla, ne samo jugoslavensko, već slobodno se može reći i svjetsko ime.

Emajlirano posude i dalje je nezamjenjivo, posebno u mnogim oblicima pripremanja hrane, koji sve više u svijetu postaju i stvar osobne kreacije, a ne samo puk pripravljanje neophodnog obroka.

Bez obzira na konkurenčiju posuda iz drugih materijala, emajlirano posude po svojoj kvaliteti i dizajnu još uvek je najtraženije posude u domaćinstvu. Taj novi šarm emajla »GORICA« je već osjetila po interesu engleskog, njemačkog i drugih tržišta za njene vrhunске proizvode. Uz to idu i novi dizajni koji emajl čine prozračnim i sve sličnijim najfinijem porculanu.

Istina, konkurenčija i iz zemlje i iz svijeta sve je oštreljiva i sve je teže naci mjesto u kuhanjima probirljivih domaćica. No, u »GORICI« vjeruju da im je upravo to šansa pa nastoje ponuditi najbolje. Posebna šansa je činjenica da i u svijetu postoji izvjesni povratak emajlu. Tako na primjer cak i u SAD-u, tradicionalnom potrošaču rostrost posuda sve više traže emajl, ali on, naravno, mora biti vrhunske kvalitete.

Sitotiskari na okupu

U srijedu, 16. rujna na štandu »GORICE« na ZV, održan je sastanak radne grupe jugoslavenskih proizvođača sitotiskarskih proizvoda. Sastanku su prisustvovali predstavnici sitotiskarskih industrija iz Zagreba, Beograda, Sarajeva i Splita.

Za sitotiskar kažu da je tehnika prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Danas je u sitotisku Jugoslavije zaposleno 1800 radnika. Unatoč toga radi se još uvek s entuzijazmom. Obrazovanje kadrova pretpostavka je za dobar rad proizvodnje, stoga je nužno educiranje sitotiskarskog kada, istaknuto je na sastanku Radne grupe.

Položaj sitotiskarske tehnologije i pravci razvoja u jugoslavenskoj grafičkoj industriji, razvijanje tehnologije i mogućnosti proizvodnje papira za izradu preslikaka, supstitucija za laki i ulja za izradu preslikaka, problematika opskrbe bojama za izradu preslikaca i dekoriranje emajla, porculana i keramike na domaćem tržištu, te međusobno ispmaganje članica Sekcije u opskrbi nedostajućih materijala (na korištenju je LISTA slobodnih viškova reprodukcijskog materijala u Grupaciji jugoslavenskih proizvođača sitotiskarskih proizvoda) zaokupljali su pažnju svih prisutnih.

Na sastanku Radne grupe jugoslavenskih proizvođača sitotiskarskih proizvoda pokrenuta je i inicijativa za raspisivanje natječaja za zaštitni znak Sitotiska Jugoslavije.

Radna organizacija »GORICA« obilježava iduce, 1988. godine 60. godinu svog postojanja, odnosno 14. godinu od preseljenja iz Subiceve ulice u Zagreb u novozgradene pogone u Dugom Selu.

»GORICA« danas zapošljava oko 1550 radnika koji godišnje proizvedu oko 5.500 tona emajliranog posuda i 8.500 do 9.000 tona emajla i keramičkih glazura, te oko 3.500 tona raznih usluga cincanja, emajliranja i strojne prerade limova.

U posljednjih 10 godina osnovni cilj radne organizacije je povećanje izvoza, u čemu je napravljen veliki korak. Tako da smo od 1980. do 1987. godine izvoz povećali za pet puta i danas iznosi oko 1.800 tona. Tempo izvoza emajla je znatno sporiji, jer se radi o sirovini koja je neophodna domaćoj industriji bijele tehnike i keramičke industrije, a i zato što u sastavu emajla uvozna komponenta iznosi oko 60%.

»GORICA« je aktivan izvoznik, ali ipak, kao što nam je poznato, susreće se sa nizom problema oko uvoza repromaterijala, što bitno utječe na poslovne rezultate radne organizacije i usporava tempo zadržanog razona.

Nekoliko dana s kojom se susreće radna organizacija je također jedan

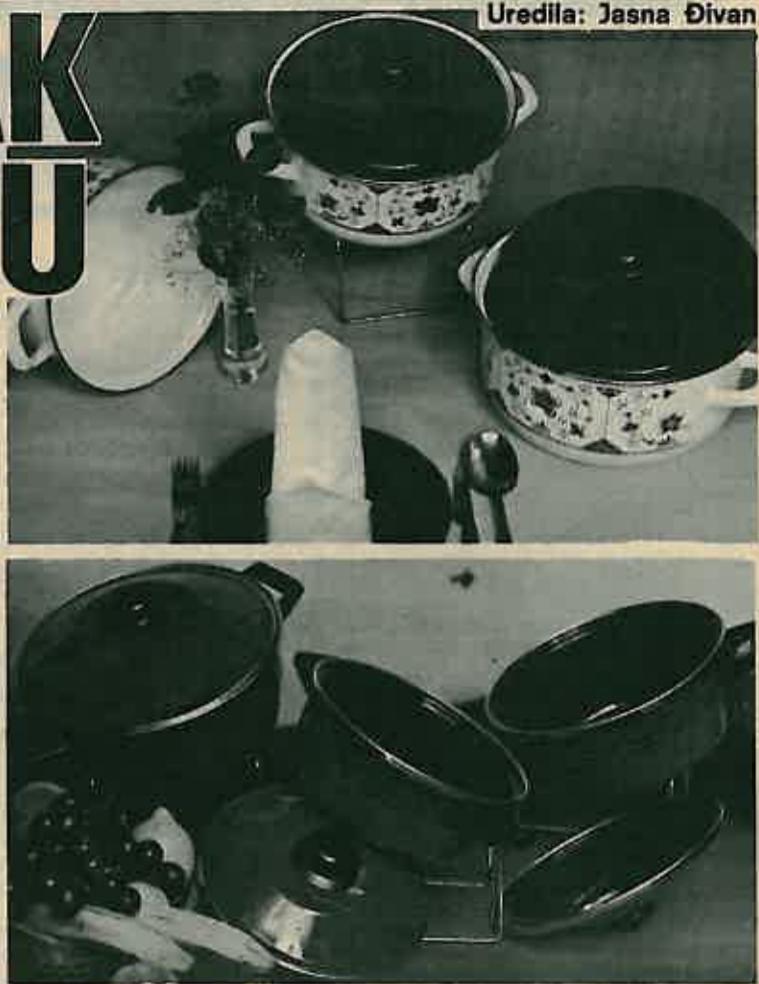
od akutnih problema. Emajlirano posude je iz godine bilo pod najstrožim režimima kontrole cijena, iako je potrošnja emajliranog posuda po stanovniku Jugoslavije zanešljiva. Ilustracija radi – za šest mjeseci ove godine u Jugoslaviji je po stanovniku potrošeno za kupnju emajliranog posuda samo 84 tisuće starih dinara.

Iako je stalna prisutnost besparice »GORICA« uspijeva financirati vlastiti razvoj i modernizaciju tehnološkog procesa, u cilju povećanja produktivnosti rada i poboljšanja kvalitete proizvoda, kao glavnim čimbenikom u konkurenčiji, u prvom redu onom u inotrištu.

Kvalitetu emajliranog posuda »GORICA« potvrđuje činjenica da već 10-ak godina ova tvornica ima stalne ino-kupce i to isključivo na zapadno-evropskom tržištu.

Da bi mogli osigurati traženu kvalitetu potrebna je stalna modernizacija. U toku posljednje tri godine uvezeli smo u našu tehnologiju opremu u vrijednosti preko 3 milijuna DM i domaću opremu u vrijednosti od oko 80 milijardi dinara.

Uz ovu investiciju, na poboljšanju kvalitete radi i grupa dizajnera, koji svojim kreacijama prate svjetske trendove dizajna.

»GORICA« NA ZAGREBAČKOM VELESAJMU

Najveća privredna smotra u našoj zemlji i jedna od sedam najvećih u svijetu – Jesenski zagrebački velesajam zatvorio je svoja vrata 20. rujna. Ove godine na jesenskoj priredbi susreli su se najznačajniji svjetski proizvođači iz 85 zemalja svijeta.

Kao i u prethodnih godina ova smotra privrednih dostignuća bila je prilika jugoslavenskom udruženju radu za poslovne sastanke, sklapanje izvoznih aranzmana i viših oblika privredne suradnje sa stranim partnerima.

Pored stručnih i poslovnih skupova međunarodnog karaktera kao i bogatog programa promovitvenih aktivnosti izlagачa, u toku trajanja Velesajma privrednici iz zemlje natjeli su što reprezentativnije ponuditi svoje proizvode, te zaključiti što povoljnije izvozne ugovore sa stranim kupcima i naručiocima.

Kao i svake tako je i ove godine »GORICA« aktivno sudjelovala na Zagrebačkom velesajmu. U paviljonu 6. stand broj 10. pružala se mogućnost upoznavanja s »goricinim« proizvodima (asortimanom posuda te assortimanom kemijske proiz-

vodnje keramičke frite, frite za čelični lim, emajli za lejano željezo).

Izloženi assortiman posuda „plijenje“ je pozornost mnogih posjetitelja ZV. Izloženo posude bilo je ono najbolje što možemo ponuditi tržištu, a izbor dekor prilagođen je ukusu i domaćeg i ino-tržišta.

Poseban interes poslovni partnieri i posjetioci pokazali su za čajnike.

U toku trajanja Jesenskog zagrebačkog velesajma posjetili su nas brojni domaći i inozemni partneri iz SR Njemačke, Italije, Francuske, Engleske. Velesajamski dani iskoristeni su za razmjenu iskustava značajnih za daljnju suradnju.

Posjetioci Velesajma, koji su pokazali poseban interes za naše posude, rekli su:

SNJEŽANA PAVLOVIĆ, domaćica:

„Izlozi su lijepo uređeni, posude je lijepo, ali ne svidaju mi se svi dekor. Ne volim šarenilo, već nešto umirujuće. Da, već sam čula za »GORICU«, ali kod kupovine posudu ne obraćam pažnju na proizvođača.“

BILJANA RICHTER, studentica:

„Kod posuda mi je najvažnija ekonomičnost i kvaliteta. Dekor i boja također imaju svoju ulogu pri kupovini, ali ne i odlučujuću. Svidju mi se vaši čajnici, ali se ne sjećam da sam ih vidjela u našim dućanima. Uglavnom, vrlo malo vaseg posuda ima po gradu, a i to što ima, ne zadovoljava me. Steta, a ovdje ima toliko lijepih dekora.“

MANUELA KOSEC, učiteljica: „Kako da ne, čula sam za »GORICU«. Kupujem njezino posude, jer ga ima u našim dućanima, iako ne dovoljno. Kvaliteta posuda mi je najvažnija, ali se ponekad prevaram kod kupovine. Ponekad kupim na osnovu trenutne impresije, poslije... Interesira me gdje se može kupiti ovo posude. «Morana» zaista je predivno.“

BORIS ROGAH, penzioner:

„Najbolje bi bilo da to pitate moju ženu. Mogu vam jedno reći da vam je bila izvrsna ideja podjela ovih MINI-RECEPTATA za pripremanje u KIKIRI-u. Moja žena često priprema piće u toj posudi i bit će zaista sretna kada joj donesem ove recepte.“

Press konferencija na štandu »Gorice« na ZV

»IZLAZAK« U JAVNOST

Na štandu »GORICE« na Zagrebačkom velesajmu održana je, 15. rujna KONFERENCIJA ZA NOVINARE, koju su organizirali predstavnici »Gorice«.

60-godišnjica postojanja tvornice i njenog nastojanja da se u većoj mjeri priлагodi zahtjevima svjetskog i domaćeg tržišta bili su povod za održavanje press konferencije u vrijeme ZV.

Ovim putem željeli smo obavijestiti našu javnost o našim planovima, ekonomskom položaju, proizvodnji i per-

spektivama jedne od naših najstarijih tvornica emajliranog posuda.

Uvodnu riječ održao je glavni direktor »Gorice« MARKO KALAJŽIĆ dipl. ing. nakon čega su slijedila pitanja novinara.

Potrebitno je napomenuti da agresivni i marketinski i propagandni izlazak u javnost postaje neophodan cijeloj našoj privredi, koja će neminovno sve više biti suočena s konkurenčijom i u vlastitoj zemlji i u svijetu.

Zagrebački i jugoslavenski novinari na press konferenciji

NAŠE MLJEKO

Prema ocjeni stručnjaka Zagrebačka mlijekara, vec u više navrata ponovljenoj i istaknutoj, na području sjeverozapadne Hrvatske najkvalitetnije mlijeko proizvodi se na području dugoselske općine.

Ta proizvodnja mlijeka na našem području ima svoju dugogodišnju tradiciju. Nasi stariji žitelji se još ovdje sjećaju vremena kada se to mlijeko sakupljalo i u Zagreb odvozilo pomoći konjske zaprege. Od tih do danasnih dana je ta proizvodnja višestruko povećana. Lani je -Dukatu- posredstvom PZ -Gornja Posavina- isporučeno 3 milijuna i 600 tisuća litara mlijeka.

Tu je proizvodnju ostvarilo 850 proizvođača. Valja reci da su oni podijeljeni u dvije skupine. Oni koji godišnje proizvode 15 i više tisuća litara mlijeka smatraju se robnim proizvođačima. Prosligodinski rekorder u proizvodnji na našem području bio je Stjepan Pisk iz Oborovskih Novaka, koji je zajedno sa svojim domaćinstvom proizveo 67 tisuća litara te tekucine.

U čemu se zapravo očituje kvaliteta tog mlijeka? – pitali smo Danicu Kolaric, koja je u PZ -Gornja Posavina- upravo radila na utvrđivanju masnoće u uzorcima mlijeka.

-Osnovni elementi kvalitete mlijeka su masnoća i postotak vode. Prosligodinski prosječni postotak masnoće u mlijeku iznosi 3,78 što se smatra visokim postotkom, uz istodobno zanemariv postotak vode u mlijeku. Valja također reci da je u proizvodnji mlijeka od presudne važnosti stalna kontrola njegove kvalitete.

Usprkos svemu ta proizvodnja ima

tete. Tu kontrolu zajednički obavljaju stručni radnici -Dukatu- i PZ redovito uzimajući i kontrolirajući uzorce. Rekordni, do sada pronađeni postotak vode u uzorku mlijeka bio je čak 42% vode. Zbog toga je tom proizvođaču izrečena kazna zabrane davanja mlijeka u vremenu od pola godine. Iz istih je razloga i ovih dana nekolicini proizvođača izrečena slična vremenska zabrana. No, s obzirom na ukupan broj proizvođača mlijeka zanemariv je broj onih koji dohvjavaju vodu. Sam način utvrđivanja vode u mlijeku je veoma jednostavan i naziva se krioscopija. Utvrđuje se temperaturna točka ledista mlijeka, na osnovu koje se precizno, prema tabeli, odčitava i postotak vode u mlijeku. To ispitivanje obavlja za nas Institut Fakulteta poljoprivrednih znanosti.

Izrečena slična vremenska zabrana. No, s obzirom na ukupan broj proizvođača mlijeka zanemariv je broj onih koji dohvjavaju vodu. Sam način utvrđivanja vode u mlijeku je veoma jednostavan i naziva se krioscopija. Utvrđuje se temperaturna točka ledista mlijeka, na osnovu koje se precizno, prema tabeli, odčitava i postotak vode u mlijeku. To ispitivanje obavlja za nas Institut Fakulteta poljoprivrednih znanosti.

Usprkos svemu ta proizvodnja ima

neizvjesnu budućnost. Ona posljednjih godina zapravo opada. Rekordna bila je 1984. g. kada je proizvedeno preko 4 milijuna litara. Nekoliko je razloga tom opadanju proizvodnje. Poljoprivrednici nisu zadovoljni s otkupnom cijenom. Broj stoke opada. Komjasacijom su svi pašnjaci pretvoreni u oranice, pa to nepostojanje pašnjaka poskupljuje samo držanje stoke. Na proizvodnju mlijeka nepovoljno djeluju i neusklađenost cijena poljoprivrednih proizvoda. Kada je povoljnija cijena teladi i odojaka tada pada i otkup mlijeka, jer se ono tada koristi za njihovu prehranu. No u toku su i mjeru kojima se kani povećati ta proizvodnja. Nedavno je 24 proizvođača mlijeka dobilo kredite za unapređenje te proizvodnje, u ukupnom iznosu od 90

Danica Kolaric utvrđuje postotak masnoće u uzorcima mlijeka

miliuna dinara, pod povoljnim uvjetima. To su zapravo sredstva koja se izdvajaju iz dohotka privrede za unapređenje poljoprivrede. Taj program kreditiranja ostvarivat će se do 1990. godine. Ima tu još nešto, što ipak unatoč teškocama i niskoj otkupnoj cijeni vezuje te proizvođače mlijeka za tu proizvodnju. To je stalni, redoviti i siguran prihod domaćinstvima. Bačevi se uzgojem stoke ili pak ratarskom proizvodnjom poljoprivrednik ne zna unaprijed prodajnu cijenu tih svojih proizvoda, ne zna unaprijed da li će ostvariti zaradu ili gubitak. Proizvođači mlijeka on unaprijed zna svoj prihod. Sto mu uljeva i određenu egzistencijalnu sigurnost, bez obzira na to koliko je taj prihod sam po sebi nezadovoljavajući.

Za sve nema mesta

Uvedena još jedna vrtička grupa. No to je nedovoljno. Što učiniti?

Dugoselski vrtić ne može osigurati prihvat djece svih omišljenih roditelja koji bi to želeli. U ovom trenutku vrtić zbrinjava 210 djece, 150 vrtičke dobi i 60 jaslice (do tri godine starosti). No, od 1. listopada biti će povećan broj ukupno zbrinute djece za još 25, zahvaljujući tome što je iznajmljeni prostor u jednoj privatnoj kući u neposrednoj blizini vrtića. U taj će prostor odseliti najstariju vrtičku grupu, čime će osloboditi prostor za još jednu jaslicku grupu. Na taj će se način broj zbrinute djece povećati na 235.

Na raspisani natječaj za prihvat djece stiglo je ove godine točno 165 novih zahtjeva (59 za jaslice i 46 za vrtić). Karakteristično je da se iz godine u godinu povećava razlika između broja zahtjeva za smještajem i broja udovoljavanja tim zahtjevima, što znači da smještajni kapaciteti za djecu predškolskog uzrasta sve više zaostaju za potrebnama naših gradana. Ove je godine ostalo neriješeno ukupno 34 molbe (23 za jaslice i 11 za vrtić).

Riječi Milice Jakić, direktorice vrtića: »Najkritičnije nam je smještavanje djece rođene 1986. g. Tu je navršilo bilo odabiřenih zahtjeva. Djece tog uzrasta imaju za cilju novu grupu, a koju vrtić nije u mogućnosti organizirati zbog nedostatka porostora i sredstava. Ovo povećanje i smještavanje još jedne grupe učinjeno je uz velike napore i zahvaljujući podršci i pomoći u okviru Skupštine općine i njenih organa, podršći SIZ-a predškolskog uzrasta te zlaganja kolektiva vrtića.«

Zbog takvog stanja iskazana je prava prepuznina nervosa brojnih roditelja. Intervencija s raznih strana bilo je bezbroj. Nakon rada komisije dio roditelja iskazao je i javno svoje nezadovoljstvo, jer nije »uspio upisati svoje djele u vrtić, a bilo je i prijetnji.«

O tome nam je Milica Jakić rekla slijedeće: »Sve te intervencije jednostavno nismo pamtili, nisam ih upisivala u svoju svijest. Jednostavno smo se pridržavali utvrđenih kriterija. Vjerujte da bi i svi mi u kolektivu bili zadovoljni da smo mogli primiti svu djecu. Različita reagiranja roditelja čiju nismo uspjeli prihvati također su razumljiva, i mi smo nastojali dati objašnjenje za to svakom od nezadovoljnih roditelja.«

Cijena vrtića utvrđuje se prema skali za svaku dijelu posebno. Nova cijena koja će ovih dana utvrditi je povećana za 30% u odnosu na dosadašnju. Tako će se od sada ta cijena kretati od 7800 do 10.500 dinara.

Iskopčanje neplatiša

OOTR »Distribucija električne energije« Dugo Selo pokriva distributivno područje sa 13 i po tisuću potrošača. Oko 40 posto njih su na području naše općine. Ukupan dug, zbog nerедovitog plaćanja električne energije, tih potrošača je u ovom trenutku oko 150 milijuna dinara.

»Mi taj dug moramo namiriti dobavljaču »Elektroprenosu« i nemamo drugog izbora – rječi su MIRKA MELIŠA, direktora spomenutog OOTR-a. A možemo ga namiriti samo onda ako nam potrošaci plate svoje obaveze. Zbog toga smo i prisiljeni ići na iskopčanje. A ta mjeru nije vjerujete draga ni nama ni samim potrošačima. Na cijelom distributivnom području imamo oko 1.500 analogova za iskopčanje.«

Po navedenom srazmjeru predstoji iskopčavanje i oko 600 potrošača sa područja naše općine.

Direktor Melić također nas moli da prenesemo njegove rječi upozorenja građanima da redovito placaju svoje obaveze, kako ne bi dolazio do tih u pravilu neugodnih situacija, kako za potrošača, tako i za njegovu organizaciju. Povrh svega to je povezano i s dodatnim troškovima za same potrošače.

Mogućnosti stambene izgradnje

Po cijeni suhog zlata

Izgleda da je rješavanje stambenog pitanja prošnjeg jugoslavenskog postalo samo lijepi san. Ako ne radi u inozemstvu ili ne ma bogate roditelje teško da si može izraditi krov nad glavom. Cijene gradevinskog materijala vrtoglavo rastu, krediti su postojeci kamataši uz našu prošnju primanja većini nisu dostupni. Radne organizacije više ne mogu izdvajati sredstva za te namjene. Cijene gradilišta vrtoglavo rastu. Dakle, situacija nimalo ružičasta, a sve je više i više lude bez krova nad glavom.

To su zapravo opceznane cijenice. One su prihvaciene kao takve zdravo za gotovo i njihovu gornjinu i težinu nitko ni ne pokušava ublažiti. Potkrepa te

tvrdnje je i najnovija prodaja gradilišta u našoj općini. Na posljednjem natjecaju za prodaju gradilišta, kojega je sproveo Skupštine općine Dugo Selo, početna cijena za gradilište od 948 m² bila je 14.402.018 dinara ili prevedeno u stare dinare milijardu i cetiristotinu tekuših milijuna, što predstavlja deset godišnjih primanja našeg prošnjog radnika, uz uvjet da kroz to vrijeme nista ne troši, ili 30.000 DM, što opet predstavlja godišnju placu prošnjeg »gastarbeitera«. I zanimljiva stvar, do sada prodanih 13 gradilišta kupili su uglavnom »gastarbeiteri«.

Postoji još jedan interesantan podatak od početne cijene gra-

dilišta oko 80% odlazi za komunalne, koje obuhvataju asfaltnu cestu sa ivičnjacima, kanalizaciju, vodovod, plinovod i niskonaponsku električnu mrežu. No, ne bi li se ipak nešto moglo učiniti na sniženju te cijene. Smanjenjem udjela komunalnih moglo bi se doći do produktivnije cijene gradilišta. Treba ljudima dati zemlju sa minimalnom opremonom (posljuncani put i minimum instalacija, a ostalo neka grada kada budu imali sredstava).

Možda najviše u prilog tome ide i način na koji su rješili stambeno pitanje radnici RO -Gorica. RO osigurala je zemljište uz minimalne uvjete a ostalo se naknadno rješava u vlastitoj reziji graditelja i preko stambene zadruge.

Naš je zaključak: bila je to prodaja za malobrojne, imućne. Za one siromašne, oskudne ili bez prostora za stanovanje – nitko se, ocito, ne brine.

A.C.

Razvija se elektro-mreža

Od Božjakovine do Vrbovca OOTR »Distribucija električne energije« Dugo Selo gradi magistralni, tridesetkilovatni dalekovod 110/30/10 kV. Njegova je funkcija napajanje područja Vrbovca električnom energijom iz dugoselske 110 kilovoltne trafo stанице. Dužina trase je 11 kilometara. Sredstva za izgradnju, u iznosu od 250 milijuna dinara osigurali su OOTR »Distribucija« i OSIZ potrošača električne energije. Dalekovod kojim se trenutno opskrbljuje područje Vrbovca izgrađen je još 1938. g. i postavljen je na drevnim stupovima te tehnički više ne zadovoljava narasle potrebe. Novi će biti završen do kraja listopada.

Na isti se način financira i izgradnja 20 kV kabelskog dalekovoda od RO Gorica do dugoselske osnovne škole, u ukupnoj dužini od 800 metara. Time će industrijska zona biti povezana u jedan distributivni prsten, koji će omogućavati daleko sigurniju i kontinuiranoj opskrbu električnom energijom industrijske zone i cijelog naselja. Taj će dalekovod biti u funkciji također do kraja listopada.

Na lokaciji buduće škole u Božjakovini ovih se dana za vršava izmicanje postojećeg 10 kV kabala, kako bi radovi na izgradnji škole mogli nesmetano zapoceti.

Do kraja godine planiran je i izvršetak izgradnje niskonaponske mreže u duljini od jednog kilometra u goričinom naselju.

Pomoć traktoristima

U subotu 29. kolovoza je MZ Velika Ostrna organizirala tehnički pregled traktora. Pregled su obavili ovlašteni radnici tehničke stanice iz Vrbovca. Obavljen je tehnički pregled 106 traktora. Zahvaljujući organizaciji MZ Velika Ostrna poljoprivredni radnici nisu morali voziti traktore u Vrbovac ili Zelinu. Svoje traktore u Ostrnu dovozili su tuga dana i brojni traktoristi iz svih susjednih MZ. Svoju uslugu organiziraju MZ Velika Ostrna napiplatila je 1.000 dinara po traktoru. Tako prikupljena sredstva biti će utrošena za opremanje kućinje društvenog doma.

Natjecanje traktorista

Najbolji su se iskazali i u vožnji spretnosti.

Dio tradicionalnog jugoslavenskog natjecanja oraca, koje se održava pod nazivom »Titova brazda«, a koje je ove godine održano po 28. putu, održano je i na području naše općine 4. i 5. rujna 1987. g. Ove je godine dugoselska RO »Božjakovina« bila domaćin republičkog nadmetanja. Pobjednici tog natjecanja stekli su pravo sudjelovanja u odmjeravanju svojih znanja i vještina sa traktoristima iz cijele Jugoslavije, koje se ovih dana održava u Zrenjaninu.

Svečanost otvaranja

Svečanost otvaranja susreta održana je na prostoru gospodarskog dvorišta u Lupoglavlju. Prisutni gostima, natjecateljima, predstavnicima radnih organizacija, sudionicima, predstavnicima općinskih organa i društveno-političkih organizacija naše općine, dobrodošlicu je u ime RO »Božjakovina« domaćina.

Pohvala domaćinu

Brojni gosti izrekli su pohvale, ne krijući svoje zadovoljstvo onime što su im pružili radnici RO »Božjakovina«. »Što se tiče domaćina sve je bilo za pet« – rekao nam je jedan od sudionika. Sav posao u okviru organizacije susreta obavili su sami radnici RO »Božjakovina«, bilo da se radi o samim natjecanjima ili pak o pripremanju i podvozbi hrane. Prisutni Dugoselčani su samo rekli da tako to nebi uspjeli načiniti ni radnici onih organizacija naše općine koji ma je to glavni posao.

Evo što nam je rekao BRANKO PUŠKADIJA, prvi čovjek Narodne tehnike Hrvatske u toj cijelokupnoj pripremi organizacije susreta: »Jako smo zadovoljni onime što nam je pružio i omogućio cijeli kolektiv RO »Božjakovina«. Zapravo smo svi mi ugodno iznenadeni. Teško bih se prisjetio gdje je u do-sadašnjim natjecanjima tako dobro bila pri-premijena zemlja za oranje, tako da su svi traktoristi imali stvarno jednakе uvjete. Zadivljeni me i jednodušnost tog kolektiva. Naši domaćini su nam pokazali visoki stupanj zajedništva u tom kolektivu. Došli smo u kontakt s velikim brojem tih radnika. Svi su oni bili jedinstveni u tom svom poslu, bez obzira na posao koji svaki od njih inace obavlja u tom kolektivu. Bravo.« No pritom ne preučujemo i jednu crnu točku. Domaćini nisu imali drugog izbora nego smjestiti brojne natjecatelje u motel Jezevo. Na to su gosti s pravom negovali i na kvalitetu smještaja i hrane te na odnos osoblja. Na taj motel natjecatelje »Titove brazde '87« nisu izrokljili jednu lijepu riječ, i to s pravom.

susreta, izrekao Mirko Luški, direktor te RO. On je upoznao prisutne sa samom organizacijom, njenim razvojnim planovima te sa povijesu mesta Božjakovina. O razvoju poljoprivrede na dugoselskom području govorio je Mladen Gregurić, predsjednik Izvrsnog vijeća SO. A same susrete je svojim govorom o poljoprivredi naše zemlje i Republike otvorio Cedo Pačić, predsjednik Komiteta za poljoprivredu i Šumarsko SRH. Među brojnim gostima bili su i: Mirko Šetina, predsjednik Vijeća općina Sabora SRH, u svojstvu zastupnika predsjednika Sabora SRH, Mirko Curuvija, predsjednik Zadržnog saveza SRH, Stevo Stanivuković, član privrednih komora Grada i Republike te delegat u Skupštini SFRJ i druge.

Uoči samog početka svečanosti grupa padobranaca Aero-kluba Zagreb izvela je atraktivne skokove spustivši se točno pored sudionika svečanosti, da bi na kraju svečanosti izveli vježbu pioniri i vatrogasci DVD Stancic-Stakorovec, a što su sve prisutni popratili s velim zanimanjem.

Natjecatelji su se potom uputili na natjecanja, a gosti na svečanost otvaranja zdanja na Jakobu.

Sve to su pratili i brojni novinari radija, televizije i brojnih novina.

Natjecanja

U natjecanjima su sudjelovale 24 ekipe, odnosno 71 natjecatelj. Dio ekipa je pravo natjecanje na ovom nadmetanju izborio u okviru užih regionalnih natjecanja, a dio njih su uputile pojedine veće ratarske organizacije. Bile su tri grupe natjecatelja: oraci na teškim traktorima, iznad 60 KS, oraci na lakinim traktorima, ispod 60 KS te omadiinci s traktorima omanje snage.

Svi sudionici morali su pokazati svoje umijeće u oranju, vožnji spretnosti i pokazati određenu teoretsku znanju. Sve su to promatrala i ocjenjivala posebne sudacke komisije. Primjerice kod oranja je ocjenjivano izoravanje prvih brzadi, izgled sloga zaoravanje korova i drugih biljnog ostatka, sposobnosti oranicice za sjetvu, završetak oranja i razor, čistota rada i optički izgled uzorane parcele. U vožnji spretnosti trebalo je provozati određeni slalom, i to u što kraćem vremenu. Prva grupa natjecatelja na teškim traktorima morala je pritom i vući dvoosovinsku prikolicu te ju vožnjom unatrag uvesti i u zamisljenu garazu. Valja reći da je mnoge od njih taj zadatak i dobro izmazio, a neki ga nisu uspjeli ni izvršiti. Za izoravanje svaki je traktorista imao na raspolaganju površinu veličine 20 x 50 metara i jedan i po sat vremena.

Svi natjecatelji vozili su traktore - Torpeda iz Rijeke, na kojima su bili plugovi OLT-a iz Osijeka.

Radilo se o posudbi tih organizacija za to natjecanje.

Kazimo i to da se sve to održavalo tik uz gospodarsko dvorište RO Božjakovina u Lu-

Sudionici svečanosti otvaranja

Uoči početka spustili su se i padobranci

poglavu. Nakon žetve posijan je zeleni pokrov koji se nakon ovih natjecanja i oranja koristi kao zelena gnojidba.

Završna svečanost

Nakon svega uslijedila je večera u društvenom domu u Lupoglavlju, uz sa velikim zanimanjem popraćen nastup KUD-a Preporod i uz predaju nagrada i priznanja pobjednicima.

Najboljim ekipama i pojedincima su uručeni zlatnici, odnosno srebrnjaci s likom druga Tit. Uručio ih je Veljko Duplić, predstavnik Republičkog odbora sindikata radnika poljoprivrede, prehrambene i duhanske industrije i ujedno predsjednik Odbora za aktivnosti radnika u poljoprivredi Republike konferencije narodne tehnike.

Zdanie na Jakobu danas

Temeljito obnovljen podrum u koji uskoro stižu baćve za vino.

U budućoj prešaoni i varioni vina održano je savjetovanje o razvoju dugoselske poljoprivrede

Jakob blista

Gosti i sudionici otvaranja natjecanja »Titova brazda« uputili su se iz Lupoglavlja prema Brčkovljanu, točnije Jakobu. Na Jakobu je zasadjen novi vinograd s izborom najkvalitetnijih trsova. Prvi urod grožđa biće slijedeće godine. (O vinogradu je već pisano u ovim novinama pa necemo o tome ponovo ovaj put.) Vinograd je ograđen te ove jeseni predstoje postavljanje stupova i zice, točnije nasiona za lozu.

Prigodom svečanosti predsjednik Skupštine općine RUDOLF GALOVEC otvorio je stari gospodarski objekat sa

da zaštiten od propadanja i osposobljen za korištenje. Pravu sliku o tome koliko je učinjeno na tom objektu može imati samo onaj koji je bio do nedavnu njegovu zapuštenost i propalost. To je sada, bez preterivanja se to može tvrditi, neprezentativniji stari objekat na području općine. Samom zdanju atraktivnost pridodaje vinogradski okoliš i lijep pogled prema Posavini. To je objekat koji s ponosom možemo da sađa pokazati gostima i namjernicima dugoselske općine. Ne treba pri tome misliti da se radi ili da će se raditi o

nekom ugostiteljskom objektu. To nije bilo ni namjera uređivanja tog zdanja.

Sve prostorije zapravo sadržavaju svoje davnjašne namjene. U njih treba još biti postavljena oprema koja je tu zapravo i bila nekada i koja je bila dotrajala. Namjena podruma će biti i nadalje čuvanje i njegovanje vina. U prostoriji iznad podruma biti će prešaona i variona. Predstoje unutrašnje uređenje drevnog dijela zdanja. Zapravo se radi o dvije manje prostorije, jedne iznad druge. Poznati je gornja prostorija, nazivana lovačkom

sobom, koja je bila ukrašena crtajama iz lovačkog života. Njeno uređivanje i obnavljanje morat će obaviti restauratori, jer je ona i društveno značajna kao starina povijesne vrijednosti. U podrumu tog dijela biti će uređena manja vinoteka.

Posebno priznanje izrečeno je prilikom otvaranja radnoj organizaciji »Božjakovina« koja je smogla snage da sačuva i obnovi tu od pamtičke vinogradarsku površinu, da gotovo u posljednji trenutak otme staro zdanje zaru vremenu.

Velika dobrobit je time učinjena cijeloj društvenoj zajednici i time se može ponisiti cijeli ovač kraj.

Sam prostor, s obzirom da u njemu još nema opreme, uređen je ovaj put za prijem brojnih gostiju. Izložene su i slike prikupljene tijekom dosadašnjeg rada dugoselske umjetničke kolonije. Dio svoje zbirke vrijenih starih, rukama tiskanih predmeta izložio je Krešo Fotovic. U tom prostoru održana je i rasprava o mogućnostima razvoja poljoprivrede na području dugoselske općine.

Ove Eng Đor Ljut Rab
Pro u Dug redon sveca va U stvo je Ovo gjell E slava Sloboda Ljubo Ivana fa te p snjih i kovno dobro politič Dug siedni gic. Član stvo je upozn smni s nastav vanja: koji p

Na neda lura kojih Dras ograni uske njem kada najst Spor mu u Lju Bel Vie U dina u Hr

U tojero neko tu i iz Sel brane je naj čicev Rodi greb, tinsku sieme Brcko gom i vjerou

Kultura

Dugoselska umjetnička kolonija
»Bratstvo-jedinstvo« započela radom

Po peti put

Ove godine će nam svoja djela ostaviti:
**Engjell Berislahu (Priština), Miroslav
Đorđević i Slobodan Savic (Beograd),
Ljubomira Stahova (Zagreb) i Ivan
Rabuzin (Novi Marof)**

Prostor predvorja Doma JNA u Dugom Selu i ova, peti puta za redom, pružio je gostoprimstvo svečanom otvaranju petog saziva Umjetničke kolonije - Bratstvo-jedinstvo Dugo Selu.

Ovogodišnje sudionike Engjell Berislahu iz Pristine, Miroslava Đorđevića iz Beograda, Slobodana Savice iz Beograda, Ljubomira Stahova iz Zagreba i Ivana Rabuzina iz Novog Marofa te prisutne sudionike dosadašnjih saziva, goste i poklonike likovnog stvaralaštva, srdaćnom dobrodošlicom u ime društvenopolitičke zajednice i gradana Dugog Sela pozdravila je predsjednica OK SSRN Jovanka Jagic.

Član predsjedništva UK - Bratstvo-jedinstvo Borka Obućina upoznala je prisutne s ovogodišnjim sudionicima i izrazila zelju nastavka upravu ovakvog sazivanja skupa likovnih stvaralača, koji predstavlja Jugoslaviju u

malom, a istovremeno ostavlja i trajni trag u umjetničkim djelima, koja ostaju Dugom Selu. Svojim pak druženjem umjetnici iskazuju da i na planu likovnog stvaralaštva možemo dokazati najveću tekovinu Narodnooslobodilačkog rata - bratstvo i jedinstvo, što s ponosom ističemo i u službenom nazivu naše Umjetničke kolonije.

Svečano otvaranje petog saziva bilo je popraćeno ne samo likovnim, nego i literarnim sadržajem. Osim izložbe likovnih radova IV saziva, zagrebački književnici Josip Palada i Kata Pranić citali su svoje stihove. Ujedno je predstavljen i tek objavljeni roman Josipa Palade "Miris majke".

Proglašavajući V saziv Kolonije otvorenim, Borka Obućina je pozvala prisutne da pogledaju izložbu likovnih radova nastalih u prošlogodišnjem IV sazivu.

Tomislav Gale

Sa svečanosti otvaranja Kolonije

Umjetnici – ovogodišnji sudionici Kolonije

Povodom 150-godišnjice rođenja

Rodoljub širokih vidika

Josip Zorić

Na dugoseiskom svetomartinskom groblju nedaleko od ulaznih vrata i sučelice starih polurazrušenih nadgrobnih spomenika, ispod kojih leže članovi dugoseiske loze grofova Draškovića, nalazi se grob opasan željeznom ogradom i sa spomenikom u obliku visoke i uske piramide. Grob je okrenut prema obližnjem briježu na kojem se dižu razvaline nekadašnje župne crkve sv. Martina, jednog od najstarijih građevinskih spomenika u Hrvatskoj. Spomenik nad grobom dao je podići i na njemu uklesati stihove grof Sandor Drašković.

Ljubio je ovce svoje,

Blag bje pastir stada svog,

Nek mu plati ljubav otu

Vječnom slavom Isus Bog.

U tom grobu leži već više od osamdeset godina Josip Zorić, župnik dugoseiski, zastupnik u Hrvatskom saboru i hrvatski književnik.

U "Danici", koledaru i ljetopisu Drustva sve-tjeronominskog, za 1906. godinu, nepotpisan nekrolog pruža nam osnovne podatke o životu i radu Josipa Zorića. Zorićeva porodica je iz Seina u ūpi Krapinske Toplice. Od troje braće Zorića, Stjepana, Martina i Petra došao je najmladi Petar na vlastelinški dvorac Pisačicev u Oraču, gdje se je dne 20. listopada 1837. rodio Josip Zorić. Kad se otac preselio u Zagreb, Josip je tamo počeo polaziti pučku i latinsku školu, a 1854. je stupio u zagrebačko siemenske. Kao mјadomisnik sluzbovao je u Brokovjanima, ali kako se volio baviti knjigom i stekao lijepo znanje, postavljen je za vjeroučitelja na varazdinskoj gimnaziji. Od

1865. do smrti 1904., dakle punih 39 godina, prvo je bio župnik crkve sv. Martina u Prozoru, nedaleko od Dugog Sela, a od 1900. godine u samom Dugom Selu, gdje je njegovim zalaganjem podignuta nova crkva, jer je ona na brdu Sv. Martin tako oštećena u potresu 1880. godine.

Nesto podataka o Josipu Zoriću ostavio nam je i književnik K. Š. Dalski. Tako u svom zapisu "Za moj životopis" iz 1898. navodi da mu je vjeroučiteljem bio Josip Zorić, "kojega se uvijek rado sjećam, jer je bio prvi od kojega sam se naučio ljubiti roman. Čitao nam je naime u školi poznate romane engleske, u kojima se predstavljao bijedni i mucenički život prih krsanca". A u "Rukoveti autobiografskih zapisaka" iz 1923. opet se sjeća Josipa Zorića. "Katahetu je bio Josip Zorić, simpatični okrugli svecenik. On mi se je duboko uštekan u sjećanje, jer nam je u razredu titao Fabiolu i slične pripovijesti, a i bijaše s nama djecom vazda prijazan, vazda dobar... I pisac spomenutog nekrologa u "Danici" također naglašava da je Zorić bio "čovjek njezogn i plemenitog srca, prava pjesnička duša, koja je svakom omiljeli, tko je dublje u nju zavirio, pa i u Hrvatskom saboru, gdje je bio zastupnik svoja stanovista branio - mirno i bez strasti, tako da su ga i protivnici radi toga štovali".

Josip Zorić je od mladenackih dana bio zaokupljen državnim, političkim i gospodarskim problemima svoga kraja i naroda. Dosavši kao župnik na posavsko područje, on se, uz svoj svecenički poziv, posvećuje i borbi za posavskarski napredak tog kraja; upućivanje je posavskog seljaka kako će poboljšati svoje gospodarstvo, trudio se oko osnivanja gospodarskih zadruga, Široj je prosvjetio. Stranice tadašnjih saborskih dnevnika svjedoče s kakvom se upornošću zalagao za napredak Hrvatske. Cesto je isticao: "Madari i Nijemci znaju isto tako, kao što i mi, da država, koja treba uporište izvana, a ne u samoj sebi, da takova država nema trajna, napredna i sigurna života".

Josip Zorić se rado počeo baviti pisanjem, pa je vec 1857. u svojoj 20. godini, tiskao u "Katoličkom listu raspravici Sveti križ" ali se nakon dugog prekida, javlja, u književnosti istom 1890. godine, dakle u 53. godini života, pripovijesu "Grof Borovacki i Jelka Večeviceva". Očito je ponovo uzeo pero u ruke kada se prestao

**O JOSIPU ZORIĆU
(1837 – 1904.),
dugoselskom župniku,
hrvatskom književniku i
saborskem zastupniku
objavljujemo u tri
nastavka podlistak
Ivana Brajdica**

baviti državnim i političkim radom koji ga je zaokupljao desetljećima. No zato je pokazao veliku marljivost i plodnost, pa je za desetak godina objavio sedam pozamašnih pripovijesti na gotovo 2000 stranica. Uz to je uređivao i pučki list "Prijatelj naroda". Jedan dio pripovijesti objavio mu je Drustvo sv. Jeronima, a tri pripovijesti ("Žrtva materina", "Pavao Pavlović te Borba i pobjeda") objavio je prvo kao podlistak u nastavcima u "Obzoru", a zatim u zasebnim knjigama. Za pripovijest "Segregacija u Jurjevcu" dobio je nagradu iz Koturovog fonda.

II

Josip Zorić je svoje prozne tekstove podijelio u dvije skupine: "pripovijesti iz seljačkog života" i "pripovijesti iz nedavne prošlosti". U prvoj je skupini zahvalio život hrvatskog seljaka ondašnjeg vremena, a problemi koje obraduje bili su tada veoma aktualni, posljedice raspadanja velikih seoskih zadruga, propadanje seoskih gospodarstava, razdoba vlastelinske zemlje. Dosiđenjem svom životnom stavu propovjednika i prosvjetitelja, on u svojim djelima nije probleme same postavljao, nego pokušava dati na njih odgovore i rješenja, s dubokim uverenjem kako će time pomoći hrvatskom seljaku da u zamršenim društvenim i gospodarskim prilikama nađe najbolji put do boljeg života. Poruka mu je jasna: da se "neumornim radom i razboritom stedivošću" može "i s malimi sredstvima gospodarstvo zapoceti i u njem napredovati".

U pripovijesti "Jagica i Mijo" (1892.) pisac prikazuje sudbinu dviju porodica koje su živjele

u velikim i bogatim zadružama. On s tugom i gorčinom ističe kako je selo nekad imalo 25 kuća i u tim kućama živjelo preko 700 duša, a nakon deset godina od tih 25 kuća nastalo je 125, no "umjesto lijepih kuća na trijem, sve malene potleušice sa gospodarskim zgradama zbijenima u tjesna dvorišta, umjesto velikih oranica, malene parcelice". Izlaz iz propasti pisac vidi u putu kojim je krenuo mladi Mijo Panić, odlazi u Varazdin, tamko izucuje kovačku zanat, vraća se u svoje selo, otvara kovačku radionicu, poduzez uzorno gospodarstvo, a svoje suseljane potice da uvedu moderne metode na svojim imanjima. Pisac je očito na strani Mije Panića, to jest onih koji se bore, jer samo takvi pobijeduju.

Značajni događaji ondašnjeg vremena ispunjavaju i stranice "Segregacija u Jurjevcu" (1894) u kojima se govori o razdobi vlastelinske zemlje nakon ukinuća kmetstva. Seljaci Jurjevice, predvodeni Grgrom Plavicom, protive se segregaciji, smatrajući da ih "gospoda boće prevratiti i baciti na prošački štap", pa odlučuju mimo vlasti sami podijeliti vlastelinsku zemlju, ali je pobuna okončana porazom. Preko lika Pavla Ninkovića pisac ističe misao da je segregacija nužnost povijesnog trenutka, ali i to da se sporazumijevanjem cesto postiže više nego bezrazložnom pobunom; pogotovo što se pokazalo da su protiv vojske i sile "seljaci nemoci". Pavao Ninković kaže: "Pa i moj zdrav razum ud me da ono što je moje i tvoje ne može onako naprećat preko noći postati samo moje bez izplate ili odštete ili ono što je danas tvoje i moje da bude sutra samo tvoje, ne to ne može biti".

I Ruza (1899) također obraduje problematiku hrvatskog sela iz piščevog vremena. Obitelj Biolović je najbogatija u selu, no prije nekoliko godina zadruga je brojala do 20 članova, a danas je "spala na ciglu tri člana". Ali obitelj uspijeva savladati sve nedade i zapravo: jedne zimske noci put nariese u njihovu kuću siromašnu Krajiskinju Stanu iz Brinja, sa dvoje djece. Biolovići ih primaju i zadržavaju kod sebe, a kada se sin Nikola vrati iz rata, zeni se Stanimom kćerkom Ružom. Pisac ističe misao: upornosu, plemenitoscu i razumevanjem ljudskih nevolja covjek se može izbaviti iz vlastite nevolje i naci sreću.

Dugoselska kronika

Plaća se samo hrana

Ivica Grgošić

Zašto je došlo do nezapamćenog zanimanja Dugoselčana za ljetovanje u odmaralištu? Kako su teme i dileme naše općine prisutne i na lošinjskoj plaži. Zadovoljavajuća razina usluga.

Storija o nastanku i razvoju dugosečkog odmarališta u Velom Lošinju je u Maiom Lošinju, kako je greskom stampano u prethodnim nastavcima ove priče završavamo, naravno, u vremenu sadašnjem. A u vremenu sadašnjem najupuceniji u problematiku odmarališta je predsjednik dugoselske mjesne organizacije društva "Naša djeca" Ivica Grgošić, s kojim smo i razgovarali.

U kakvom stanju i koje su namjene danas odmarališta u Velom Lošinju?

Odmaralište, za sada, služi svojim namjenama, s čime su se suglasile i sve inspekcije koje su bile u kontroli proteklih godina. Prema Zakonu o društvenim organizacijama od 1982. godine mi smo izvršili preregistraciju i Društva i odmarališta.

Sada odmaralište više nije tretirano kao iskorišćivo djece odmaralište nego ima kombiniranu djelatnost. Znaci da je i odmaralište za odrasle. E, sad, samu zgradu bi trebalo malo dotjerati. Trebalo bi zapravo dosta sredstava uložiti u krov, stropove, podove, šalozine, terasu i drugo.

S kojim novcima to sve mislite napraviti kad je cijena boravka u odmaralištu zaista niska?

Mi smo uveli još jednu novost od 1986. godine a to je da održavanje odmarališta financiramo iz sredstava SIZ-a fizičke kulture. U stopi samo 0,05% iz dohotka i iz tog dijela mi iz vlasti sredstva za održavanje odmarališta. Sredstva, ipak, uvijek nedostaje jer ni ova nisu baš tako velika. Prošle godine bilo je to oko 200. starih milijuna, a ove godine planiramo 300 milijuna. Cijena smještaja je izuzetno niska i ne može se govoriti o cijeni smještaja, vec samo o cijeni prehrane, jer mi noćenje ne naplaćujemo.

Jeftinije, dakle, nego kod kuće? Pa, kad se hrana spremi za veći broj ljudi sve se to nekako pokrije, a ova godina je bila rekordna. Iz godine u godinu interes je sve veći i broj gostiju vidno raste. Eto, 1984. g. u odmaralištu je ljetovalo 250 ljudi, 1985. g.

288, 1986. g. 300, a ove godine, u 8 smjena cak oko 480 naših mještana.

I, kakvi su gosti naši dugoselci? Čuvaju li inventar kada je njihov [sto zapravo i jest]?

Kao i svugdje, ima gostiju svakoga koga. Ima i onih koji namjerno uništavaju inventar. Kao ilustraciju mogu navesti 1986. godinu kada je totalno demolirana nova kupatolica, što nas je ove godine kostalo 250 starih milijuna.

Mi svake godine molimo goste da ne uništavaju inventar, no uvijek se nesto ošteći. Ima tu puno djece. Bio je čak i pokušaj otidušivanja dijelova inventara. Ljudi bi morali shvatiti da cemo nastaviti si tako, morati iz godine u godinu sve više dizati cijenu i da će zapravo steti biti nadoknade na iz njihovog držepa.

To su stete koje treba kontinuirano -krpati-. Kada je, međutim, odmaralište detaljno preuređivano?

Bilo je to 1984. godine. Napravljene su neke vrlo bitne stvari, rekonstruirana je elektro-instalacija, vodovodna instalacija, izgrađene su dvije kupatolice, renovirana je kuhinja, tapisani su svi unutarnji zidovi. Godinu kasnije, obnovljen je namještaj u kuhinji. Jedno duže vrijeme, tamo negde od 80-ih godina, nisu vršeni neki opsežniji radovi. Inventar je, međutim, postepeno ali kontinuirano obnavljan, tako da sada imamo naprimjer 2 škrinje za zamrzavanje, TV u boji, -veš-mašinu-, a uveli smo i telefon.

Ima li, pored svega toga, pritužbi na standard u odmaralištu, pritužbi od strane gostiju?

Radi se, uglavnom, o ljudima koji već više godina dolaze u V. Lošinj i znaju kako je tamo, te se stoga nitko ne zali. Popularnost odmarališta velika je upravo zbog jedne, rekao bih, obiteljske atmosfere koja dolje vidi.

Osnoblje

Svake godine, što je također novost, zasnivamo radni odnos s 5 osoblja, a to su: glavna kuharica, 2 pomoćne kuharice, spremacica i ekonom.

Za one koji nisu bili u V. Lošinju: odmaralište je označeno strelicama

Obala maršala TITA 5 VELI LOŠINJ

Za one koji su ljeni otici do plaže postoje i druge mogućnosti rashladivanja

Najmanja soba, no dovoljno velika i vro tražena

domar. Oni primaju osobni dohodak a radni staž rješavamo prema prerađujući radnog vremena.

Culi smo da ekonom još uvijek ide pješke u Vrbovsku, tj. da nema ni bicikla ni motora, a kamo li automobil.

Pa, u Velom Lošinju to je malo teže izvedivo jer iz arhitektonskih razloga, upotreba bicikla ili motora ne dolazi u obzir. Nabava se uglavnom vrši u obližnjoj samoposluzi, a neke veće kupovine odlazi se u Mali Lošinj, gradskim prijevozom.

Gdje i kako -nabavljate- odgajatelje?

Dobivamo ih preko oglasa koje objavljujemo u 3 ili 4. mjesecu. Na isti način tražimo i odgajatelje, učitelje plivanja i u novije vrijeme medicinsko osoblje. Odgajatelji i učitelji plivanja dobivaju određenu naknadu za svoj rad dok su medicinsko osoblje i upravitelj odmarališta čisti volonteri. No, svoj spomenuto osoblje ima osi-

guran besplatan boravak i hranu, sto u nekim odmaralištima nije slučaj.

Pretpostavljamo da ni narednih godina ne treba očekivati bitnije promjene u politici cijena odmarališta. I dalje - bagatela?

Mi nastojimo da ne povećavamo cijene više nego je to potrebno, jer interes i zadatci ovog društva je da omoguci i djeci i odraslima što jeftinije ljetovanje. U sljedećem razdoblju namjeravamo uvesti i smjene za bolesnike. Jasno, i dalje ćemo raditi na obnavljanju odmarališta i to od krovova prema prizemlju.

Još nešto?

Koristim priliku da se zahvalim nekim organizacijama i ustanovama koje nam već godinama pomazu. To su prije svega: RO -Gorica-, -Elektromil-, Centar Stancić i OV SSH Dugo Selo a svakako i RO -Krapanj- koji je mnoge radove na odmaralištu napravio na kredit, a često i besplatno. Sada su se preko SAS-a uključili i Centar za socijalni rad, kao i SUB-

NOR. Hvala njima kao i svima drugima koji su tokom ovih godina pomažući Društvu i odmaralištu u Velom Lošinju.

To je, dakle, bila priča o popularnom dugoselskom odmaralištu u V. Lošinju, u kome su ljetovale mnoge generacije Dugoselaca. U -bolja vremena- interes nije bio ni približno velik kao sada kada mnogi čak i dobro stojeći roditelji, ne samo da salju svoju djecu već i sami ljetuju u odmaralištu. Njegov kapacitet je 50 gostiju u jednoj smjeni, dok bi novouredena kuhinja s uvedenim plinom bez problema mogla podnijeti i 6-7 puta veći broj turista. A, da bi sve to dobro funkcionišalo brine se grupa čistih volontera Društva "Naša djeca", sa svojim delegatima i ostalim (često aktivnim) dobrovoljcima, kojima je 480 zadovoljnih gostiju najveća i jedna nagrada.

Tako je to vec 30 godina.

Marin Šarec

Zenska ekipa zadužena za poslastice i užitke

Objed - jedino vrijeme kada su svi na okupu

Od lana i konoplje

Od pamtivjeka pa sve do ovog stoljeća se odjeća, kao jedna od primarnih ljudskih potreba, proizvodila isključivo ručno. U većini slučajeva je svako domaćinstvo proizvodilo tkaninu za svoje potrebe. Tako je bilo i na području naših općina sve do 60-tih godina kada se prestaje nositi narodna nošnja i započinje preslaćenje u suvremenu odjeću. Znatan dio današnjih žitelja općine je i sam sudjelovao u toj proizvodnji i mnogi se je i živo sjećaju. Neima i mladi koji nemaju ni predložbu o tome kako se i s koliko muke nekada proizvodila tkanina i odjeća. Uz tu je proizvodnju bio vezan i cijeli mali rječnik različitog nazivlja predmeta, radnji i stupaka. Prestankom te proizvodnje te su riječi izgubile svoju upotrebljivost te su mnoge i zaboravljene.

Kroz nekoliko slijedećih priloga nastojat ćemo naše starje stanovnike podsjetiti na tu proizvodnju, mlađe pak želimo s time upoznati.

Slogovi plavo rascvjetanog lana

Za izradu tekstilnih proizvoda (odjevnih i drugih predmeta) koristeni su lan i konopija, koje je za svoje potrebe uzgajala svako domaćinstvo. Pojedina domaćinstva (ona imunica) kupovala su i pamuk, kojeg je bilo tri vrste: končec, ježek i pamuk. Kupovala se i vuna, dokako u malim količinama, kao i svila. One su koristene za našiv i prebor, tj. za ukrašavanje platna.

Lan i konopija uzgajani su u onim kucama koje su imale dekle za zamvu, tj. cure za udaju. Lan zvanog predivo bilo je dvije vrste: zimskog i protuletnog. Prvi je sijan u jesen, drugi u proljeće. Zimski lan izrastao je dosta visok i davao dosta lakna, tj. vlakna, no slabije

O tome kako se od lana i konoplje sve do sredine ovog stoljeća na dugoselskom području proizvodila tkanina i odjeća objavljujemo u nekoliko nastavaka podlistak. Stariji da se podsjetite, mladi da saznaju

kvalitet. Proljetni lan izrastao je nizak, no iz njegova lakna radeno je platno posebnog sjaja i finice te su ga žene još zvali lenek svilec.

Kod mnogih naših ljudi u svijesti postoji još uvijek živa slika iz mladosti sa dugoselskim polja: sloganovi plavo rascvjetanog lana i tamno zelenih konoplji, oponjog mirisa. Od sve zemlje koju su imala naša seoska domaćinstva odabirala su onu najbolju, i to najbolji dio od one najbolje, upravo za sjetvu lana i konoplje. Odabiran je slog ili dva, već prema potrebi i ta je zemlja s posebnom pažnjom pripremljena za sjetvu. Na fino pripremljenu zemlju prišlo je sjetvi s velikom pozornosću, jer lan i konopiju, kako se onda često ponavljalo, ne zna sjeti svatko. Sjeme za sjetvu mjereno je na litre i sijac je morao znati koliko mu litara sjemena treba za određenu površinu. Kod sijanja lana moralo se paziti da on ne bude pre-

gust, jer bi izrastao šmidaf, tj. malen i neugledan. Konoplja nije smjela biti prerijetko zasijana jer bi izrasle same semenice, koje nebiti bile za korištenje. Lan i konoplja su ranije sijale samo žene, i to obućene u čisto bijelo ruvo. Sijale su se iz čistog stolnjaka ili peće (marame za glavu), da i platno iz sijanog sjemena bude lijepo. Sijačice su morale mučati i čaketi cijelo vrijeme da tici ne pozoblije seme. Sjetvom nije prestajala briga oko lana već se moralo paziti da on ne obraste u travu, od koje je bila najopasnija lurka, vrsta ljulja. Taj bi korov, ukoliko bi ga bilo dosta, u lanu uzrokovao kosanje i presekanje lakanja te on kao takav ne bi bio ni za upotrebu. Beskoristan bi bio sav prethodni trud i muka.

U to vrijeme je bilo uobičajeno da se u proljeće, prilikom sjetve kukuruga i sadnje krompira medu to bije sje narijetko i konopija. Tako sijena konopija izrastala je velika i krošnjava te je služila isključivo za dobivanje sjemena. Bile su dvije vrste tih konoplji: ženske semenice i muške belice. Zrele stabljike su na jesen počupane i odvezene kući. Kod kuće bi se one pokrile koberom, tj. pokrivalom za konja da se spare. Potom se njima lupalo u košu desku čime se istresalo sjeme sa stabljike. Sijanjem kroz obično rešeto sjeme se občinilo ili se kroz protag (veliko pleteno rešeto promjera oko jedan metar) pretocilo, čime se odvojilo sjeme od smeca i lišća. Potom je sjeme posušeno i spremljeno.

U kasno ljetu su lan i konopija bili spremni za pukanje, odnosno cupanje. Isčupane stabljike su vezane u ručice. Povezivanjem 12 i više ručica složena su povesma. A žene su svačke jeseni vodile ovakav razgovor: Iletes imam 25 povesev prediva i 30 povesev konopel, bukaj presti celu zimu.

Zeva ko riba na lenici

Pomoću drvene ili metalne rulače izrullio se sjeme iz svake ručice lana posebno. To se sjeme prosuošlo i spremilo za narednu sjetvu.

Ćećo je dakle da se na dva različita načina dolazi do sjemena za lan i konopiju.

Nakon toga se svaka ručica lana i konoplje širočkom obseklja na vrhu i pri korištenju. Snopovi su drevnim kvakama zabijani u vodu, u kojoj su ostajali i do 14 dana, ovisno o visini, topini i brzini kretanja vode. Kad nas se močilo u svim našim potocima. Želini, Crncu, Crnicu, Savi, Lonji, bajerima na Ringolu (kad ciglane te mrtvicama uz Savu i tada su ti vodotoci dobivali jednu posebnu sliku). Ta močenje ozelenjelo je sve te vodotoke. Ribe su z bogota možda nešto teže disale, no to nije predugo trajalo. Od tega i poznati uzik: **zeva ko riba na lenici**. Snopovi su se močili u kolovozu. Nakon toga su mnogi odlazili, najčešće pješice, u Mariju Bistrici. A ljudi su govorili: **-da buju močene dok se z Bistre vrnemo-**.

Nakon rata su cuvari vodotoka (zajedno s milicijarima) znali izbacivati te stabljike lana i konoplje iz vode, s obrazloženjem da se time uništava ribljí fond. Najzačudnije u svemu tome je što se tako stoljećima radilo – a riba je bilo, i to u većem broju i ukusnijih od ovih današnjih. Takvim postupcima negativno se utjecalo i na održavanje proizvodnje lana i konoplje te ubrzavao i prestanak bavljenja tim poslom.

No, bez obzira na tu zaštitu vodotoka i zabrane močenja, riba je nestala iz vodotoka – i to ne krivnjom prediva i konopel.

Nakon močenja slijedila je daljnja obrada tih stabljika. O tome u slijedećem nastavku.

Krešimir Fotović

Dva pogleda u prošlost

Otrgnuće zaboravu

Kao što su spomenici svjedočanstva velikih ljudskih djela i uspjeha, tako je bazen i okoliš na Martin bregu svjedočanstvo sramotnih djela. Mi vam zato umjesto ružne zbilje uprisutnjujemo sjećanje na lijepšu prošlost.

Bazen ljeti 1978. g.

Iz starog tiska

Izletište Martin breg

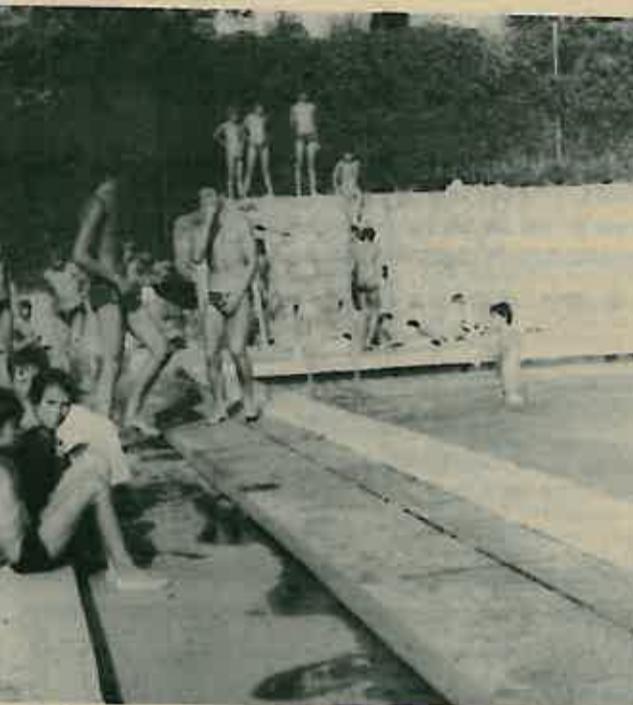
Sportsko-rekreacioni centar na Martin Bregu u Dugom selu, prošle je godine, uz bazen na Sveticama u Zagrebu proglašen od strane Republike sanitarne inspekcije za najčistiji bazen u Hrvatskoj. Centar je otvoren svoja vrata za posjetioce vec 4. srpnja, a kao i prošle godine na raspolaganju će vam biti polu-olimpijski bazen, mini golf, stolni tenis, viseće kuglane i dječji autodrom. U ovom izletištu, udaljenom 1800 m od centra Dugog Sela, na raspolaganju vam je i suvremen i ugostiteljski objekt, dok na velikom prostoru za sunčanje možete unajmiti suncobrane.

Za one koji vole povjesne spomenike, napominjemo da se iznad samog bazena uzdiže najstarija crkva sjeverozapadne Hrvatske, u literaturi spominjana još u 12. stoljeću.

Saobracajne su veze zaista odlične. Dnevno sa Zagrebom saobraća oko 40 ZET-ovih i isto toliko Cazmatransovih autobusa, a tu su i brojni vlakovi. Motoriziranim posjetiocima je na raspolaganju natkriveno parkiralište.

Što se tiče cijena, one su ostale na prošlogodišnjem nivou.

Vikend, br. 373, od 18. srpnja 1975. godine.

Sve živo je u ljetnim sparinama trčalo na Martin breg

Uložen je i napor da se okoliš učini lijepšim i privlačnijim

I njima se željelo ugoditi, da i oni budu u hladu

Da bi nakon svega ostala još samo nostalgija

Vjenčani i umrli

IZVJEŠTAJ

o upisima vjenčanih i umrlih u razdoblju od 10. 08. do 14. 09. 1987.

VJENČANI:

- Novaković Živko, radnik i Breznicek Marija, umirovljenica, vjenčani 15. 8. 1987.
- Ivanović Luka, suradnik u kult. ustanovama i Sertić Ljerka, suradnik u predškolskom odgoju, vjenčani 22. 08. 1987.
- Močilac Nikola, autolakirer i Ahmetović Višnja, nezaposlena, vjenčani 22. 8. 1987.
- Marić Milan, trgovac i Matlečić Durdica, nezaposlena, vjenčani 29. 8. 1987.
- Bertak Milivoj, strojopravnik i Matak Željka, administrator, vjenčani 5. 9. 1987.
- Ivana Mile, istraživač i Kisovari Tamara, nastavnik, vjenčani 5. 9. 1987.
- Ivoš Miljenko, fizioterapeut i Rimac Slavka, vjenčani 11. 9. 1987.
- Ronjak Božo, elektrovarilac i Skočić Refija, nezaposlena, vjenčani 12. 9. 1987.
- Kolar Ljuboja, ekonom i Tokić Dinka, komercijalist, vjenčani 12. 9. 1987.
- Pintar Mladen, manipulant i Harcer Ivančica, daktilograf, vjenčani 12. 9. 1987.

UMRLI:

- Salčec Stjepan, star 87 god., umro 9. 8. 1987.
- Jambrek Marica, stara 87 god., umrla 9. 8. 1987.
- Volar Rudolf, star 59 god., umro 14. 8. 1987.
- Tašner Anka, stara 62 god., umrla 25. 8. 1987.
- Durđan Jaga, stara 79 god., umrla 27. 8. 1987.
- Bugarin Josip, star 53 god., umro 27. 8. 1987.
- Vrabec Ana, stara 70 god., umrla 29. 8. 1987.
- Jambrek Kata, stara 74 god., umrla 31. 8. 1987.
- Jovac Franjo, star 50 god., umro 1. 9. 1987.
- Orešić Ivan, star 53. god., umro 10. 9. 1987.

Matični ured

Obavijest korisnicima službenog dijela »Kronike«

Po treći put u ovoj godini »Vjesnik« nas obavještava o poskupljenju štamparskih usluga. Prvo poskupljenje od 43,29% uslijedilo je odmah početkom 1987. godine. Drugo poskupljenje za 34,23% uslijedilo je 30. 4., a treće za 20,31% slijedi od 1. 9. 1987. g.

Korisnici službenog dijela -Dugoselske kronike- trebaju od sada računati s cijenom od 41.197 dinara za jednu stranicu ili sa 20.598 dinara za jedan stupac. K tome se dodaju troškovi kazala [1 stranica] i neiskorištena stranica [bez teksta]. Dodatak se fakturiira proporcionalno svim korisnicima u skladu s korištenjem prostora. To nas upućuje na planirano korištenje stranica jer se službeni dio ne može štampati recimo sa dvije, tri ili pet stranica nego s brojem kojem je diživor 4 (znači 4, 8, 12 itd. stranica).

Napominjemo da prazna stranica bez teksta jednak je koštak kao i stranica s tekstom.

Narodno sveučilište Dugo Selo

Novootvoreni salon dječje odjeće

Bambi

nudi kvalitetnu i suvremenu odjeću za vašu djecu od najmlađe dobi do njihovih 12 godina – i to po povoljnim cijenama.

Posjetite nas u Nazorovoj ulici 52 (u neposrednoj blizini vrtića). Tel. 752-548. Radno vrijeme od 10 do 18 sati subotom do 14 sati.

Pripremite priloge

Tradicionalna akcija »Solidarnost na djelu« provodi se u cijeloj SFRJ u četvrtak 22. listopada 1987. godine. Na području općine Dugo Selo akcija će se provoditi od 8 do 18 sati, kako bi sva sakupljena novčana i materijalna sredstva mogla biti istoga dana i sabrana te evidentirana. U mjesnim zajednicama osnovati će se štabovi za provođenje akcije »Solidarnost na djelu '87« sa predstavnicima osnovnih organizacija Crvenog križa i predstavnicima drugih organizacija. Uz odrasle aktiviste u akciji će sudjelovati učenici osnovnih škola i članovi OTJ CK »Dr Josip Juraković-Ribar«.

U SABIRNOJ AKCIJI SAKUPLJAT ĆE SE:

- novčani prilizi na bonove i bon Općinske organizacije ovjeren pečatom OOCK Dugo Selo – putem aktivista;
- kukuruz, pšenica, grah, krumpir;
- odjeća i obuća.

Sabiranje materijalnih dobara organizirat će štabovi u MZ. Pozivamo sve radne ljude i građane da pripreme svoje priloge i da se uključe u akciju.

OOCK DUGO Selo

ZDRAVLJAK

Cibona

Dugo Selo, Braće Bobinac 22 je proširilo svoju ponudu. Od sada za vas pripremamo HAMBURGER, ČEVAPE U SOMUNU, PLJEŠKAVICE, BUREK, SLASTICE, SLADOLED.

Posjetite nas. Uvjericite se da se radi o brzoj i kvalitetnoj usluzi, i to uz povoljne cijene.

Kušajte naše proizvode.

Prodajem A. Ž. košnice prazne, pribor i vrcaljku.
Upitati Čmeliceva 5, Dugo Selo

TUŽNO SJECANJE
na STJEPANA ĐIVANA
27. 9. 1985. – 27. 9. 1987.

Vječno tugujući brat Ivo

ZAHVALNICA

Povodom prerane smrti našeg dragog supruga, oca, tasta, djeda i braća

IVANA VRABECA

zahvaljujemo svim rođacima, prijateljima, kolegama, znancima i susjedima koji su u najtežim trenucima podijeli tugu s nama, izrazili nam sućut, okitili odar cvijećem te prisustvovali poslijednjem ispraćaju dragog nam pokojnika. Posebno se zahvaljujemo radnicima RO »Metalicommerce« skladište Dugo Selo te radnicima RO »Gorica« Dugo Selo.

Tugujući: supruga Milica, kćerka Mirjana, sin Damir, zet Zdravko, unuk Igor, braća: Drago, Slavko i Vlado

Tužno sjecanje
na voljenog oca, djeda i pradjeva
JOSIPA SKOBLJANECA

U tišini vječnog mira uvijek ga prate naše misli i sjećanje na njegovu veliku dobrotu.

Kćerka Ana, unučad: Ružica, Marija, Mirko i Juraj te praučnici: Anica i Damir

Poziv na izlet

Udruženje samostalnih privrednika Dugo Selo organizira i ove godine jednodnevni izlet u Graz, na veliki međunarodni sajam. Polazak: 1. listopada 1987. g.

Cijena prijevoza i ulaznice: 8.000 dinara. Uplate se primaju u sjedištu Udruženja, Cobovićeva 5, Dugo Selo, 28. rujna 1987. g. U taj program mogu se pod istim uvjetima ukljuciti i ostali naši građani.

Obavijest

Udruženje samostalnih privrednika općine Dugo Selo Dugo Selo, Cobovićeva 5

Svi samostalni privrednici općine Dugo Selo obavezni su sa 1. listopadom 1987. g. izvršiti promjenu iznosa satnice zaposlenim radnicima. To mogu učiniti svakodnevno u sjedištu Udruženja

Ako niste – postanite dobrovoljni davalac

Krv dobrovoljnog davaoca krv testira se na SIDU-AIDS.

U akciju dobrovoljnog davanja krv mogu se uključiti muškarci svaka 3 mjeseca, a žene svaka 4 mjeseca. Sljedeće akcije provode se:

– 20. 10. 1987. godine (utorak) u RO »Gorica« od 11,00-15,00

Vječnica SO Dugo Selo od 15,30-18,00

– 15. 12. 1987. godine (utorak)

Vječnica SO Dugo Selo od 9,00-11,00

Uključite se i radi vaše sigurnosti.

OOCK Dugo Selo

MALA PAŽNJA ZA VELIKI ČIN

Zahvalnost onima koji su u vrue dane ovog ljeta pružili ruku humanosti – dobrovoljno dali krv, iskazala je i propaganda »Univerzijade 87« sa propagandnim materijalom (značkama, privjescima) 31. SRPNJA 1987. GODINE DALI SU KRV: Drago Patafta, Mirjana Mašić, Milka Lach, Marko Sabol, Slavko Jelovac, Durdica Ptčar, Željko Kolarčić, Dragan Majstorović, Stojanka Sudar, Rudolf Kleninberger, Anka Močić, Ivan Ivoš, Jelena Dejanović, Zlata Valentak, dr Nada Sitić, Ivan Valentak, Dragan Dajaković, Vlado Tomaško, Stjepan Gotal, Milka Franjić, Branko Klobučar, Dušan Haraminčić, Darko Hrdan i Barica Petenjak.

25. KOLOVOZA 1987. GODINE DALI SU KRV: Stjepan Kelemen, Branka Bajić, Marko Jurakić, Željka Lisac, Ana Garašić, Željko Lojna, Josip Keleminovic, Andrija Farago, Mirjana Bubreg, Pero Kalaba, Marija Kandučar, Duro Radaković, Barica Petanjek, Mira Galic, Ivan Franjić, Miroslav Preć, Marica Relić, Antun Franjić, Dušan Mašić, Marija Harcer, Devad Dekić, Ivica Grošnicić, Ružica Koberec, Borka Obućina, Predrag Mikulić, Marijan Tot, Marko Matešić, Željko Lepotinec, Zdravko Kotarski, Ivan Vajdić, Ante Damjanović, Ivan Petrićević, Marjan Mirić, Jozo Jukić, Ivan Bastalec, Ivica Palašić, Božena Mehač, Milivoj Čehulić, Josip Buretić, Dragutin Lugaric, Gordana Farago, Stjepan Koren, Stjepan Kudočić, Mirko Keleš, Marin Šarec, Radislav Jelaš, Duško Pjevasevic i Stjepan Kramarić.

OOCK Dugo Selo

ZAHVALNICA

Povodom prerane smrti našeg dragog zeta, šogora i tetka IVANA VRABECA

zahvaljujemo se svim prijateljima, susjedima i znancima, koji su izrazili sućut, okitili odar cvijećem i vijencima te ga ispratili na vječni počinak. Zahvaljujemo i svima onima koji su nam pomogli u tim teškim trenucima suočavajući s narmom.

Tugujući: punica Marica, šogor Mirko i šogorica Ankica s obitelji

Povodom iznenadne smrti dragog supruga, oca, svekra i djeda

FRANJE CESARA

najtoplje zahvaljujemo svim rođacima, kumovima, prijateljima i znancima, koji su nam usmeno ili pismeno izrazili sačeće, ispratili ga na posljednji počinak i okitili odar cvijećem.

Posebno zahvaljujemo drugovima Vranicu i Antolkovicu na toplim riječima oproštaja od pokojnika.

Ožalošćena obitelj CESAR

TUŽNO I BOLNO SJECANJE
na voljenog oca, svekra i djedu

MIRKA LOVRIŠA

2. 10. 1986. – 2. 10. 1987.

Prošla je tužna i duga godina otkako si nas iznenada zauvijek ostavio. Dani prolaze, a bol i tuga ostaju. Hvala svima koji Te se sjećaju i posjećuju tvoj tih dom. Tvoji najdraži: sin Ivan, snaha Branka, unučad: Dušica, Đurđica, Ivica i Branimir

Iz sporta

Dobri, ali ispod očekivanja

Zašto su nogometni veterani izgubili i od slabijih ekipa od njihove?

Počela je nogometna sezona i u veteranskoj ligi. Veterani »Jedinstva« odigrali su četiri kola i postigli prošjećne rezultate. Igra nije bila na razini prvog djele sezone, tako da predstoji grčevita borba za vrh tablice, koji vodi u prvu ligu. Neredoviti treninzi, slabe kondicije te neozbiljan pristup igri iskazali su se i na terenu, posebno s onim ekipama koje ne bi trebale predstavljati ozbiljnog protivnika.

U prvom kolu nastavka prvenstva savladana je momčad NK Prigorja iz Žerjavice sa 4:0, nakon dosta žilave borbe. U Sesvetama protiv Radnika pobijeda od 6:3, ali nakon dosta grešaka obrane jedne i druge ekipa i slabog suca. Treće kolo protiv »Save« iz SOP Hrvače donjelo je grubu igru i tešku povredu Veljka Bertaka, nakon grubog starta protivničkog igrača. Gosti su poveći 1:0 da bi domaći igrači za samo pet mi-

J. K.

nuta preokrenuli rezultat i poveći sa 3:1 i tu su stali. U nastavku smo gledali neravnodušnu igru gdje su goati smanjili na 2:3. Pred kraj utakmice domaći igrači su dva gola postavljaju konačan rezultat 5:2.

Cetvrti, odnosno petnaesto kolo donjelo je prvi poraz na vlastitom igralištu u ovom prvenstvu. Nogometni PIK-a iz Vrbovca revansirali su se za proljetni poraz i pobijedili u Dugom Selu sa 3:2. Počelo je autogolom domaćih obrambenih igrača. Nakon izjednačenja greška obrane i suca i gosti vode sa 3:1. Golom sa 11 metara Vučšan je postavio konačni 3:2. Drugo poluvrijeme donjelo je dobru igru jedne i druge ekipa, domaći stalno u napadu, gosti cvrsti u obrani sa bržim kontranapadima. Igra Jedinstva bila nego u prva tri kola, ali PIK je dobio pobedu.

Brojnost gledatelja iskazala i činjenica da Dugom Selu nedostaju takve i slične atraktivne priredbe

Malonogometni turnir je započeo danju, a završio iza ponoci

Zagreb i Univerzijada, Ostrna i Olimpijada

Tradicionalno godišnje sportsko natjecanje u Ostrni nazvano »Olimpijada« održano je ove godine 23. kolovoza na sportskim trnerima SD Radnik.

Već 10 godina mještani MZ Ostrna natječu se u raznim sportovima, te time iskazuju i provjeravaju svoju fizičku spremu. Ove godine sudjelovalo je 80 mještana; od najmladih do najstarijih. Održana su natjecanja u slijedećim disciplinama: streličastvu, majom nogometu, šahu, bacanju kugla, te »beli« - kartaskoj igri. Poput Olimpijade i ova u Ostrni ima svoj Olimpijski komitet, u čijem su sastavu sami natjecatelji.

U malom nogometu sudjelovalo su četiri ekipa. One su izborile slijedeći redoslijed: 1. Alkoholunajted, 2. Kruh i vino, 3. Sivi dom, 4. Sloboda. Poredak najboljih streličara: 1. Dejan Drobac, 2. M. Matić, 3. F. Matić.

Poredak najboljih sahista: 1. Novak, 2. Cvjetković, 3. Prosnec. Najbolji bacaci kugle su M. Marić, 2. M. Đoković, 3. S. Jambrek.

Nakon sportskih disciplina, okupljanje je nastavljeno za stolom prekrivenim odojkom, kruhom, pivom, vinom i vodom – pa tko dulje Izdrži. Posebno treba pohvaliti Olimpijski komitet u sastavu: Dane Orešković, Josip Jambrek – Čepo, Stjepan Jambrek, Miliivoj Relić i Željko Bajs, koji je predvodio organizaciju ovih susreta.

Dovidenja do »Olimpijade '88« koju ćemo organizirati u novom obliku i sa novim propozicijama, tako da dobijemo na raznovrsnosti sportskih susreta.

Željko Bajs, predsjednik Olimpijskog komiteta

»Kruh i vino« – lani prvi ove godine drugi

Strijelci radnika treći

Strijelci Radnika iz Ostrne postigli su u ovoj godini još jedan uspjeh. Na strelnici u Zaboku 23. kolovoza 1987. g. održano je »Fina kupa Maršala Tita regije općine Zagreb – prsteni u godanju malokalibarskom puškom: 40 metaka ležeći. Nastupalo je 12 družina sa preko 50 strijelaca. Ekipa Radnika u sastavu: Paša Babić, Željko Mareković, Tomo Pavlić i Berislav Rajković osvojila je visoko treće mjesto. Pojedinačno Paljo Bašić osvojio je 8. mjesto sa 340 krugova.

Konačni poredak:

1. Tekstilac (Zabok)
2. Bratstvo-jedinstvo (Kutina)
3. Radnik (Ostara)
4. Termomehanika (M. Bistrice)
5. Predionica (Klanjec)

Ove godine, da se prisjetimo, strijelci iz Ostrne postigli su odlične rezultate u svim kategorijama: od pionira do seniora u zračnoj pušci, a sada i sa malokalibarskim oružjem. Prisjetimo se da se ekipa pionira plasirala na republičko prvenstvo u zračnoj pušci.

Entuzijasti iz Ostre bez velikih finan-

cijskih sredstava i bez odgovarajuće streljane izgraduju jedan jak sportski kolektiv, za koji će se po svem sudeći još dosta cuti. A sve bi bilo drugačije samo da imamo financijsku podršku bilo: SIZ-a ili SFK-ja. Rezultati bi bili još bolji. Teško su dolazi do muncije i kvalitetnog oružja, koje je skupo. Ali ipak i s ovim smo zadovoljni, nadamo se da će biti bolje – rekoće u klubu.

Strijelci Radnika sada se pripremaju za natjecanje sa malokalibarskim oružjem, koje će se održati 3. listopada u Garešnici pod nazivom »trofej Moslavine«. Na tome jasnom turniru nastupit će strijelci iz bijelovarske, sisacke i zagrebačke regije. Počele su pripreme i ostalih kategorija za sezonu 87/88, tako da je otvorena i pionirska škola. Svi pioniri rođeni 1977. godine i stariji mogu doći utorkom i četvrtkom od 18.00 sati na strelnju u Ostru (Mjesni ured), a i svi ostali koji su zainteresirani za bavljenje strelištvom.

Jadranko Kerešović

IZRADA KLJUČEVA I BRUSIONA MATO BORAS

kiosk na tržnici

- izrada ključeva svih vrsta
- brušenje: škara
- noževa
- mašina za mljevenje mesa
- vinogradarskih škara i dr.

Radno vrijeme: 8 – 13 i 14 – 16 sati

Radno vrijeme knjižnice

Nakon male pauze, knjižnica ponovo radi i to:

Ponedjeljkom od 10 – 17 (pauza od 11 – 12) Utorkom od 11 – 12.30 i 14.30 – 18 Srijedom od 10 – 15 (pauza od 11.30 – 12) Četvrtkom od 11 – 12.30 i 14.30 – 18 Petkom od 10 – 15 (pauza od 11.30 – 12)

SUBOTOM KNJIŽNICA NE RADI

Upis novih članova vrši se svaki radni dan u naznačeno vrijeme.

Molimo članstvo, da se pridržava objavljene satnica.
Centar za kulturu

Poziv u kino »Preporod«

Raspored filmova za mješec listopad (10.) 1987. g.

1. 10. KRISTINA – am. horor
3. i 4. 10. ČOVJEK SA ZVIJEZDE – am. naučno-fant. drama
8. 10. CRNI MJESEC – am. akcioni film
10. i 11. 10. ČUDOTVORNİ GRM – am. crtic
15. 10. ZMAJ IZ ARIZONE – am. karate-avant.
17. i 18. 10. KOMANDOS – am. ratni
22. 10. MOMAK IZ RIA – brazilijski omladinski
24. i 25. 10. BAL NA VODI – am. komedija
29. 10. OČI ZLA – tal. horor
31. 10. – 1. 11. PARK JE MOJ – am. akcioni

Blagajna se otvara pola sata prije predstave. Djeca bez obzira na dob plaćaju punu cijenu ulaznice. Predstave počinju TOČNO u 20 sati.

TUŽNO SJECANJE

na voljenog supruga, sina i oca

MILANA MESIĆA

17. 10. 1981 – 17. 10. 1987.

Navršava se treća godina otkako si zauvijek otišao od nas. S bolom i tugom u srcu sjećaju te se tvoji najmiliji supruga Slavica i djeca.

BOLNO SJECANJE

na voljenog supruga, sina i oca

JOSIPA DOKUŠA

10. 9. 1984. – 10. 9. 1987.

Navršavaju se tri godine od prerane smrti koja ga je odvojila od nas. Naš dom je ostao pust i prazan, a bol i tuga ne prestaju.

Njegova dobra ostata će vječno u našim srcima. Hvala svima koji ga se sjećaju i posjećuju njegov tih dom. Tugujuci: supruga Marica, majka Mara, sin Miljenko i kćerka Sladana

TUŽNO I BOLNO SJECANJE

na unuka i kćerku

MARINU SKOBLJANEĆ

20. 4. 1987. – 20. 9. 1987.

Draga unuka navršava se pet mjeseci od kako si nas napustila ali Ti trajno ostaješ s nama.

S tugom u srcu: djed Stjepan, baka Ivkica, mama Đurdica, tata Marijan i prabaka Marija

BOLNO SJECANJE

na voljenog supruga

STJEPANA ČAĆEKA

18. 9. 1978 – 18. 9. 1987.

U tišini vječnog mira uvijek ga prate moje misli i moja ljubav.

Zahvalna supruga

BOLNO SJECANJE

na dragog supruga, oca i đedu

JOSIPA SKOBLJANECA

12. 9. 1982. – 12. 9. 1987.

Navršilo se punih 5 godina od kada te nema. Otišao si putem kojim se nitko ne vraća. Ali Ti uvijek živiš sa nama u našim srcima. S ljubavi i tugom tvoji: supruga Marija, sin Stjepan, snaha Ivkica, unuk Marijan i unuka Đurdica

U SPOMEN

na dragog nam oca i đedu

JOSIPA SKOBLJANECA

12. 9. 1982. – 12. 9. 1987.

Prošla je i peta tužna godina od kako Te nema. Tebi se pridružili i mala Marina. Za vama vječno tuguju: kćerka Dragica, zet Slavko, unuci Stjepan i Ždenka, te praprunuk Željko

Kada i mini-market?

**U miru skladište u ratu sklonište.
To je prva faza izgradnje
budućeg prodajnog centra,
najvećeg u općini. Kada nastavak
izgradnje?**

Uskoro će biti izvršen i konačni tehnički prijem izgrađenog dvonamenskog objekta skloništa-skladišta u Bakarićevoj ulici u Dugom Selu. Radi se o zaštitnom objektu u slučaju rata koji će imati i svoju mirodopsko korištenje. Osim toga taj objekat predstavlja osnovu buduće robne kuće.

Ovaj puta više o samom skloništu. Njegova ukupna površina je 250 četvornih metara. U ratnim uvjetima objekat je osposobljen za prihvatanje 200 osoba koje štiti od svih radioaktivnih i termičkih djelovanja. Cijena njegove izgradnje, zajedno sa opremom, iznosila je 10 milijuna dinara. Izvodac radova bio je "Vladimir Gortan", koji je svoj posao obavio s manjim zakašnjenjem u odnosu na planirani rok završetka. Projektnu dokumentaciju izradila je "Osnova" iz Zagreba. Unutar skloništa su slijedeće prostorije: ulaz-izlaz, sanitarni čvor, prostorija FVU, prostorija boravka i prostorija spavanja. Konstrukcija objekta je armirano-betonosna. Vanjski zidovi su debeline 76 centimetara, a radi potrebne otpornosti na radioaktivno djelovanje. Ta otpornost iznosi točno 150 kilopaska. Na svoj način zanimljiva i specifična je i oprema tog zdanja: ležajevi u tri reda jedan iznad drugoga, spremnici za vodu, prostor za hranu, posebni uređaji za proizvodnju električne energije za unutrašnju rasvjetu, koji se pokreću rukama, ventilacija čiji pogon se ostvaruje nožnim okretanjem pedala (poput vožnje bicikla). Tu je pripremljen i poseban pjesak za filtriranje zraka. Radnje prenamjene iz mirodopskog u ratno korištenje mogu se izvršiti za manje od 24 sata. Vrata koja služe u mirodopskim uvjetima demonriraju se a otvori se zatvaraju predviđenom kliznom pregradom. Prostor zida iz pregrade se povrh toga ispunjava s betonskim kvadrinama i vrcama pjeska.

Razumljivo je da naše gradane posebno zanima kada će uslijediti nastavak izgradnje na toj lokaciji i kada će graditi naše općine, poput onih u nizu drugih općina, moći koristiti vlastitu robnu kuću, odnosno točnije: minimarket. Precizan odgovor na to pitanje se ne zna u ovom trenutku. Poznato je samo da se provodi akcija u tom pravcu. Prema projektnoj dokumentaciji izgradnja skloništa predstavlja je prvu fazu te izgradnje, koja je evo već i završena. U drugoj fazi izgradnje predviđena je izgradnja poslovnih prostora sa istočne, zapadne i sjeverne strane izgrađenog skloništa i to u dvije etape, što znači i iznad samog skloništa. Površina poslovnog i drugog pratećeg prostora te faze izgradnje je 1.214 četvornih metara.

Treća faza predstavlja izgradnju objekta tik do ovog, s njegove istočne strane, sa stranicama duljine 25 metara, također u dvije etape, s ukupnom korišćenom površinom od 1.185 četvornih metara.

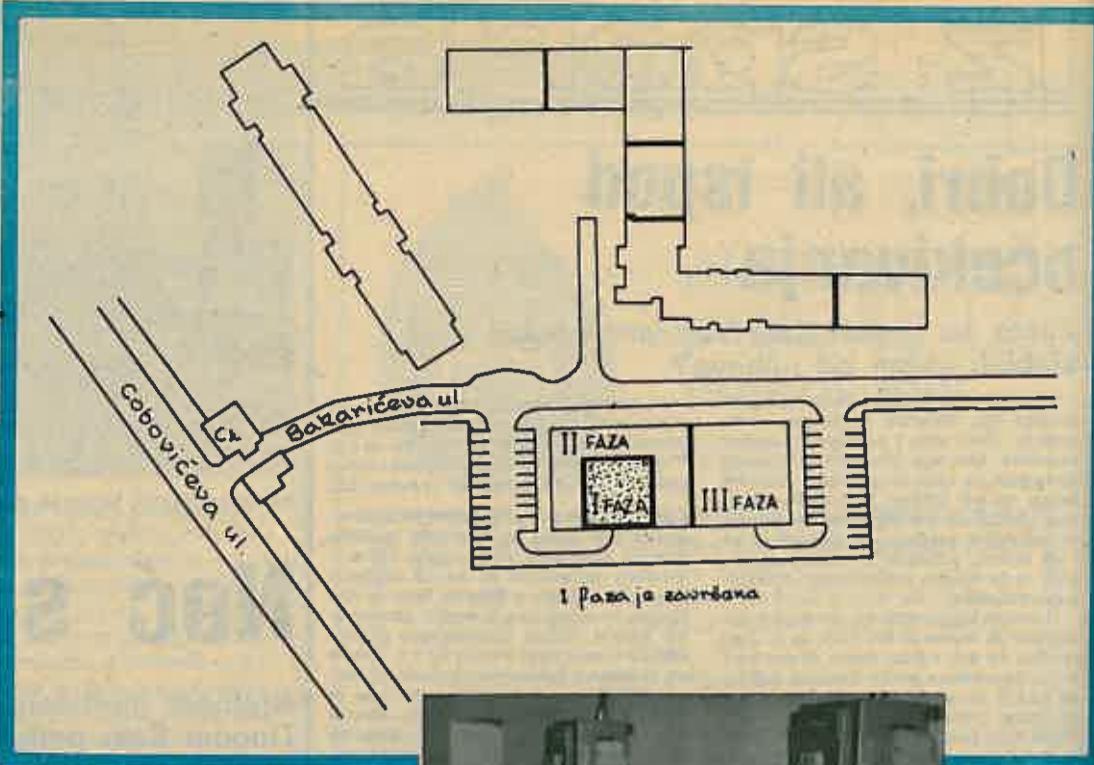
Izrada izvedbenog projekta te druge faze je pri kraju. Sam projekt radi GRO "Vladimir Gortan", koja je spremna bili dijelom i investitor izgradnje te druge faze, a također i izvodac radova. Obavljaju se i razgovori sa zainteresiranim trgovackim radnim organizacijama. Za-

nimanje za taj budući prodajni prostor iskazale su do sada "Slavija" i "Budućnost". Dugoselska "Budućnost" nema sredstava da bi mogla sudjelovati u toj izgradnji, a općina nema sredstava (a čini se ni spremnost) za takvu izgradnju u korist te organizacije.

O rezultatima i ishodima dogovora nastojati ćemo informirati naše čitače. Nedvojbeno je interes svih naših građana da se s tom izgradnjom što skorije započne.

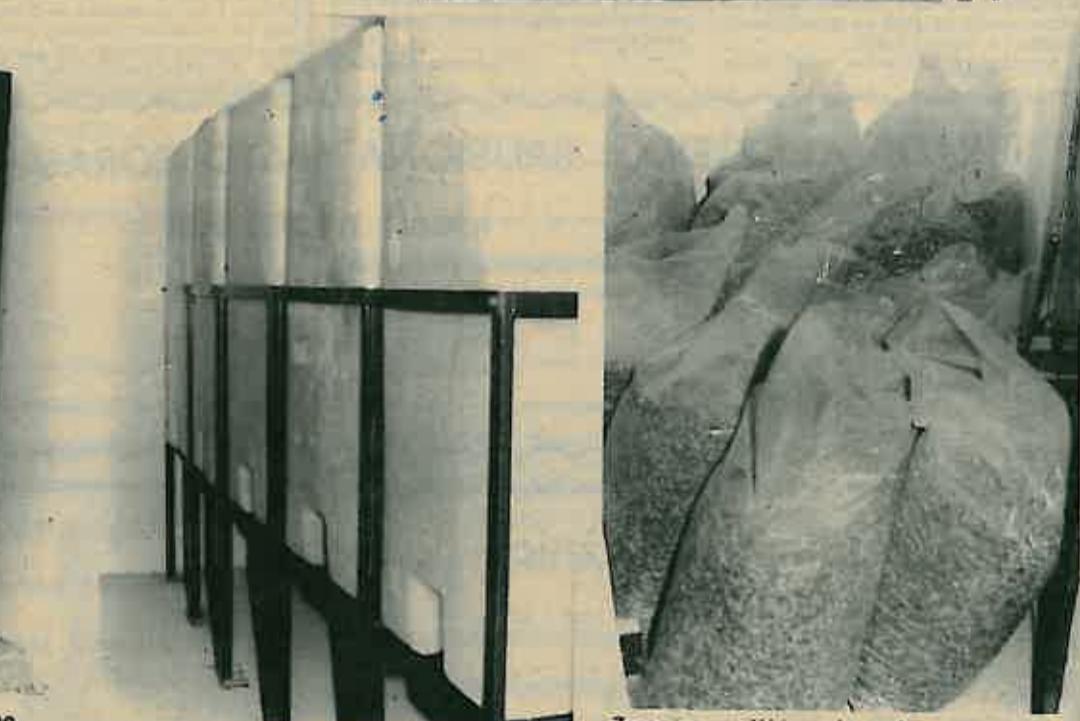
Sklonište – skladište je izgrađeno

Ručnim okretanjem ovih uređaja proizvodi se elektročićna energija za rasvjetu

Vrata koja se zatvaraju u slučaju ratne opasnosti

Pripremljeni su i spremnici za vodu Zrnca za pročišćavanje zraka u ventilacionim uređajima

udružena banka hrvatske

ZAGREBAČKA BANKA

poslovna jedinica Dugo Selo

Uvećajte svoja sredstva oričenom
štednjom:

preko 3 mjeseca	92%
preko 6 mjeseci	93%
preko 12 mjeseci	95%
preko 24 mjeseca	97%
preko 36 mjeseci	99%

računajte s nama

foto – oko

Njih trojica – on sam. On neće pa neće. «On je kakšni naši poljoprivreda» – komentirao je jedan gledatelj na dugoselskom sajmu, gdje je i snimljena ova fotografija.

Dugoselska kronika

Osnivač: Opcinska konferencija SSRNH Dugo Selo

Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo

SAVJET CENTRA ZA INFORMIRANJE: Luka Bakarić, Marijan Galeković, Stjepan Garašić, Šećko Gemic (zamenik predsjednika), Magdalena Gregurić-Lacković, Željko Ivaniček, Krsto Jakopović, Mirko Kursan, Jurica Kralj, Ivan Pećnjak, Marin Šarec, Boris Trupec (predsjednik), i Vlasta Vidović.

UREDIVAČKI ODBOR: Milivoj Čiplić, Jasna Divan, Marijan Galeković (predsjednik), Marija Ivakić, Božidar Jakopović, Milan Kralj, Predrag Mikulić, Smiljana Pekera, Ljubinka Prce, Marin Šarec, Nikola Tominac, Vlasta Vidović i Zlata Vranić.

GLAVNI I ODGOVORNJI UREDNIK: Marijan Galeković

GRAFIČKI UREDNIK: Zvonimir Babic

List izlazi jednom mjesечно. Cijena pojedinog broja 50 dinara. Godišnja pretplata 600 dinara. Pretplate se šalju na žiro-račun: Narodno sveučilište Dugo Selo, broj 30111-603-6553, SDK Dugo Selo.

Adresa uredništva: Dugo Selo, Braca Bobinac 21a, tel. 750-419.

Tisk: VJESNIK n.solo. OOURL-a, OOURL Novinska rotacija, Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4